

UMJETNINE U SPLITSKOJ VILI DALMACIJI

UDK: 7.074 (497.5 Split)

Stručni rad

Primljeno: 5. V. 1999.

MILAN IVANIŠEVIĆ

21000 Split, HR

Kneza Višeslava 16

Autor je opisao nastanak zbirke slika i kipova koja je od godine 1948. do 1990. bila u Splitu, u Vili Dalmaciji, sklopu nekoliko državnih zgrada u vlasništvu Republike, namijenjenih državničkim poslovima. Zbirka je godine 1990. imala stotinu dvadeset i dvije umjetnine, a podijeljena je između splitske Galerije umjetnina (108), Republičkoga protokola (12) i Galerije umjetnina Branislav Dešković u Bolu (2). Od ovih su samo četiri slike stranih majstora, a ostala su djela hrvatskih slikara i kipara iz vremena od 1890. do 1960. godine. Autor donosi popis umjetnina s podacima o umjetnicima.

Jugozapadni dio obale u podnožju Marjana u splitskoj je svako-dnevici poznat po Vili Dalmaciji, nazivu što ga je sklop državnih zgrada za odmaranje u vlasništvu Narodne Republike Hrvatske imao od svojega utemeljenja, a po uzoru na slične državne zgrade što su se u nazivu razlikovale samo po mjesnom ili pokrajinskom imenu. U starini je ovaj prostor nazvan Dujmovica po staroj crkvi splitskoga zaštitnika svetoga Dujma. Mjesto je točno određeno na karti što ju je godine 1675. nacrtao Zorzi Calergi, a crkva je prvi put spomenuta u popisu imanja samostana splitskih benediktinki svetoga Benedikta, sastavljenu nedugo poslije godine 1119. Crkva je bila na istočnoj strani uvale, a na zapadnoj je bila crkva svetoga Bazilija, prvi put spomenuta u kaptolskom spisu iz godine 1361. Njezine je porušene dijelove bilo moguće vidjeti još godine 1923.,

kako svjedoči Niko Kalodera u svojem vodiču po Marjanu (splitski list Jugoslavenski Narod, 4. veljače 1923.). Nedaleko, sjeverno od ovih dviju, bila je crkva svetoga Ivana Evanđelista, koju Calergi bilježi brojem 2118, a istočno je bio kaštel Kapogrosovich.

U tom je pitomom marjanskom krajoliku (ostao je njegov izgled na dvjema fotografijama u zbirci splitskoga Arheološkoga muzeja; pokazao mi ih je Arsen Duplančić), uz morsku uvalu i vodu potoka, u okolišu ruševnih zidova triju crkvice i zapuštenoga kaštela, bilo sagrađeno skromno odmaralište i ljetovalište za putnike i one željne odmora što su prvih godina našega stoljeća sve češće iz sjevernih krajeva države putovali na more. Godine 1914. prvi je put u tlocrtu grada, izrađenom u gradskoj upravi i tiskanom za javnost, ucrtan Hotel Split, a put kojim se do njega dolazi nazvan je Put Ispod Meja. Bez sustavnoga proučavanja nije moguće potvrditi pojedinosti o gradnji, pa ostaju tek poneke natuknice kao ona iz godine 1929. kad je o Mejama napisano: "Pension Šiler potpuno je uredjen i povećan za 18 soba. Do njega se završava ukusna vila vlasnika nasljednika pok Dra Jerka Karlovca. Ogradni zid posjeda našeg umjetnika Meštrovica je završen kao i nuzgredne zgrade za čuvara i garaža. Čujemo da će u najskorije vrijeme Meštrovic sagrađiti, u skladu sa već izgrađenim objektima, i zgradu za stanovanje (...) Poželjno i potrebno bi bilo da se takodjer uredi onaj dio puta od dvora općinskog skladišta do Sustjepanske ceste i od Senjanovića ville do Pensiona Šiler" (splitski dnevni list Novo Doba, 6. ožujka 1929.). Istočni je dio prizemlja bio 1. lipnja 1930. iznajmljen na dvije godine Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti za Privremenu stanicu za biološka istraživanja mora, koja je otvorena 1. studenoga 1930., a iseljena iz toga prostora u travnju 1933.

Proučeni podatci potvrđuju vlasnika toga nevelikoga marjanskoga gostinca i pokazuju njegovu privrženost našem gradu. Franjo Šiller (Josipov) rođen je godine 1861. u mjestu Radkošt, a vjenčan godine 1886. s Anom rođenom Klofanda u mjestu Vratilova (nisam još provjerio jesu li ta mjesta u okolici Praga). Umro je, nakon duga bolovanja, 14. travnja 1931. Sve je ovo zabilježeno u podacima o njegovoj smrti, u župi Veli Varoš, a oni su jedini

koje sam do sada mogao naći. U godini svojega vjenčanja on je došao u Split i u njemu imao svoj dom i obitelj (tri sina, dvije kćeri i dvoje unuka) od koje nitko sada ne živi u Splitu. Poduzetnička mu djelatnost, po onom što sam uspio prikupiti, nije bila proučena, pa ostaju samo riječi pohvale napisane uz vijest o njegovoj smrti: "Podigao je pension 'Split' koji danas može da služi na čast njemu i kraju u kome ga je sagradio" (Novo Doba, 15. travnja 1931.) ili kao što je na oproštaju rekao Umberto Girometta: "odvažio se na smion pothvat sagradivši u Mejama, u doba kad nije tamo bilo ni puta, ni vode, ni svjetla, zgradu koja je bitno doprinijela prometu stranaca u našem gradu" (Novo Doba, 17. travnja 1931.). Glazbeničku je Šillerovu djelatnost proučila Mirjana Škunca i po njezinu radu (tiskanom 1991.) vrijedi i ovdje ponoviti i potvrditi njegovu svestranost. U studenom 1886. svira violinu u komornom triju, u prosincu 1887. pjeva tenorsku dionicu u zboru Zvonimiru. Od listopada 1889. u Narodnoj Glazbi pomaže novom zborovodi Zvonimira Nikoli Falleru: podučava violiniste (godine 1890. nastupa njegovih šesnaest učenika), vodi pokuse i ravna glazbom u nekoliko zabilježenih priredbi, pjeva i svira krilni rog. To traje do lipnja 1904. Godine su 1900. zabilježene izvedbe njegovih dviju skladbi: Pozdrav Pošte i Karišik hrvatskih napjeva. Godine je 1930. vjerojatno bio već onemoćao jer ugovor s Jugoslavenskom akademijom potpisuju sin Zdenko i kći Ivanka (udana za Marinka Trumbića).

Do početka drugoga svjetskog rata bile su u blizini Šillerove zgrade građene i kuće drugih vlasnika: godine je 1929. spomenuta kuća Mirka Karlovca, a po sjećanjima tu je kuća Josipa Gattina i kuća Stipinovića. Sve su one poslije rata, vjerojatno kao imanja osuđenih za neprijateljstvo spram države, postale dijelovi novo-uređene cjeline Vile Dalmacije. Po sjećanju Slavka Muljačića, tada studenta arhitekture, u ljeto godine 1947. on je obavljao mjerenja tih kuća, a nacrti su bili poslani u Beograd zagrebačkom arhitektu Branku Bonu, koji je tada vodio povjerljive državne graditeljske poslove. Po Muljačićevu sjećanju bilježim i podatak o ljetu 1947. kao vremenu dovršavanja uređenja središnje zgrade Vile po projektu splitskoga arhitekta Dinka Vesanovića, koji tada radi u Pro-

jektantu. Vesanovićevo sudjelovanje potvrđuju spisi o umjetninama u Vili.

Najstariji podatak o unoenju umjetnina u novouređene prostore Vile potvrda je o primitku slika i kipova iz vlasništva Ive Tartaglije. Dana 15. kolovoza 1948. umjetnine je predao Branko Sinobad, a primio Pero Radovčić. Zabilježeno je samo brojem dvadeset slika i dva kipa. Većinu je moguće prepoznati usporedbom ovih brojeva s popisom koji je pisan prije kupovanja u vremenu oko 22. siječnja 1958., jer je u njemu naznakom "revers" označena dvadeset i jedna umjetnina, sedamnaest slika i četiri kipa. Drugo primanje umjetnina, po poznatom vremenskom slijedu, bilo je prije 27. kolovoza 1948., jer je toga dana upravu Vile zamolio Vjekoslav Parać (u ime uprave Podružnice za Dalmaciju Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, a istodobno je on ravnatelj Galerije umjetnina) neka Udruženju plati one umjetnine što će biti izabrane za uređenje Vile, a Udruženje će novac dati pojedinom umjetniku. Uz ovo je pismo popis od dvadeset i devet umjetnina: dvadeset i tri s prijedlogom cijene (po onima s Prvomajske izložbe te godine), dvije s naznakom "posuđuje Ivan Galić" i četiri bez cijene, što po objašnjenju znači privremenu posudbu od umjetnika. Popisu je rukopisom Pere Radovčića dodan: kip Ivana Mirkovića Ribari uz cijenu 13.000, slika Ignjata Joba Škarpina uz cijenu 25.000 i naznaka Tresić uz cijenu od 25.000 dinara. Uprava Vile nije odmah platila nego je imenovala povjerenstvo koje će pregledati slike i odrediti cijene. Povjerenstvo je predložio Branko Sinobad: Cvito Fisković (on je upisan u zapisniku, ali ga nije potpisao), Pero Radovčić, Kruno Prijatelj, Dinko Vesanović (on nije upisan u zapisniku, ali ga je potpisao), Emanuel Vidović (njegovo je ime precrtano, a u zapisniku je upisan Ante Kaštelančić i on ga je potpisao). Povjerenstvo je u studenom 1948. (dan nije upisan) sastavilo popis od dvadeset i osam umjetnina i odredilo im cijene. Razlike u usporedbi s popisom od 27. kolovoza: posuđena Paraćeva slika Mrtva priroda točno je (po njegovoj odredbi) zamijenjena Franičevićevom slikom Brodovi, Foretićeva slika Sajam, posuđena od Ivana Galića, kupljena je; od

umjetnika posuđeni kipovi: Krstulovićeva Pastirica i Mirkovićev Ribar su kupljeni, a nisu kupljena posuđena djela: Milana Tolića (Interijer, posuđeno od Ivana Galića), Živka Kljakovića i Petra Ružića (oba nisu imala naziv); kupljen je u popis od 27. kolovoza nadopisani Mirkovićev kip Ribari i Jobova slika Škarpina (slika je bila vlasništvo Ivana Šakića u Splitu), ali nije kupljena umjetnina s naznakom Tresić. Za sve je umjetnine nabrojene u zapisniku Vjekoslav Parać napisao 18. studenoga 1948. račun i istoga dana potvrdio primitak ukupno 313.000 dinara, oslobođenih od poreza. U listopadu 1948. dopisivanje Udruženja i uprave Vile otkriva postojanje još jedne posuđene slike u Vili. Na Drugoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1947.) kupilo je Ministarstvo pravosuđa Narodne Republike Hrvatske sliku Vinka Foretića Stari mornar, a ona je bila posuđena u Vilu, pa Ministarstvo od Udruženja traži sliku, a ono to traženje upućuje 12. listopada upravi Vile. Slika nije više spomenuta u Vili.

Godine 1949. ponovljen je način kupovanja slika, ovaj put s točnom naznakom o njihovu izlaganju na Četvrtoj prvomajskoj izložbi. Posao je vodilo povjerenstvo sastavljeno na prijedlog uprave Vile: Cvito Fisković (on je upisan u zapisniku, ali ga nije potpisao), Vjekoslav Parać, Dinko Vesanović i Pero Radovčić. Ono je 19. svibnja 1949. predložilo sedam slika. Od njih su četiri bile izložene na Prvomajskoj izložbi, Bašićeva je slika Predgrađe bila izložena godine 1945., a sedma slika, dodana drugim pisanim strojem ("Tresić-Pavičić Ante 'Svirač na Halfi' 45x30 Din. 30.000") je najvjerojatnije ona koja je u popisu od 27. kolovoza 1948. imala naznaku Tresić. To je, dakako, naznaka vlasnika, jer je slikar ostao neprepoznat.

Uprava je Vile godine 1950. sastavila povjerenstvo za "procjenu umjetničkih slika i ćilima koje se kupuju u Splitu od raznih privatnika": Kruno Prijatelj (on je upisan u zapisniku, ali ga nije potpisao), Ljudevit Gaj i Branko Sinobad. Oni su 25. rujna 1950. sastavili zapisnik i u njemu je popisano deset slika bez naznake vlasnika i jedan ćilim u vlasništvu Olge Tresić Pavičić (on je najskuplji: 10.000 dinara po površinskom metru, ukupno 57.768 dinara).

Prvi poznati popis sastavila je uprava Vile tek oko deset godina poslije prvih poslova s umjetninama. U njemu je podatak o nazivu, vrsti, umjetniku, smještaju i načinu pribavljanja. Izrađen je u tri navrata. Brojevi od 1 do 94 (ukupno 93 umjetnine, jer je broj 52 preskočen) pisani su strojem. Umjetnine su ili kupljene, ili posuđene od Galerije umjetnina ili imaju naznaku "revers" (ona znači vlasništvo Ive Tartaglije). Pisanje bi bilo moguće vremenski odrediti prije lipnja 1957. Brojevi od 95 do 103 pisani su strojem različitim od onoga kojim su pisani prvi brojevi. Slike od 95 do 102 su vlasništvo Galerije umjetnina, posuđene iz Vile vili u Milni na Visu (od 16. srpnja 1952. do 23. lipnja 1957.), a Mirkovićev kip (broj 103) je vlasništvo Vile, također posuđen u Visu. Pisanje bi ovoga dijela bilo moguće vremenski odrediti poslije lipnja 1957. Brojevi od 104 do 111 pisani su rukopisom. To su umjetnine u vlasništvu Vile, ali upisane poslije izrade prijedloga razmjesta umjetnina (koji je vremenski moguće odrediti u početak 1958.), jer one nisu u njemu. U ovaj popis nisu uvrštene ni umjetnine kupljene nedugo poslije 22. siječnja 1958., koje su bile poznate kad je sastavljen prijedlog njihova razmjesta. To potvrđuje rukopisna bilješka na koncu popisa: "U ovom spisku nije popis slika koje su kupljene zadnje vrijeme i koje su poslate u Dubrovnik. Vidi račune Vidović, Tresić-Pavičić, Mateljan i Zupa". Konačno, na početku popisa, bez broja, olovkom je zapisano postojanje Meštrovićeva kipa Marko Marulić, koji je bio ubrojen u sastavljanje prijedloga razmjesta umjetnina.

Poslije izrade prva dva dijela ovoga popisa pozvani su procjenitelji slika ponuđenih na prodaju upravi Vile. To su Vera Sinobad (asistentica na katedri za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu) i Edo Kovačević (akademski slikar). Oni su opširno obrazložili procjenu u vlasništvu obitelji Tresić Pavičić, Krešimira Mateljana, Antuna Zupe i obitelji Vidović te su predložili kupovanje i cijenu umjetnina. Zapisnik je potpisan, ali bez nadnevka. Po pismu Olge Tresić Pavičić od 22. siječnja 1958., moguće je odrediti vrijeme ove procjene prije toga nadnevka, jer ona u pismu piše o svojoj ponudi jedne Vidovićeve slike za 50.000 dinara

i dodaje: "naknadno sam saznala da se cijene slika kreću od osamdeset hiljada dalje. Prema tome za ponuđenu sliku Vidovića tražim osamdeset hiljada dinara". Tu je sliku (Splitska luka) povjerenstvo ovako procijenilo: "Cijena koju predlaže vlasnik 50.000.- Predlaže se za otkup uz cijenu od 90.000". Stoga bi ono pismo moglo biti potvrda rada povjerenstva nedugo prije 22. siječnja 1958. U vlasništvu obitelji Tresić Pavičić (samo je uz jednu sliku naznačen Veljko, a vjerojatno su sve ostale Olgino vlasništvo, iako ona nije naznačena) je šest slika, a tada nije kupljen Medovićev Vrijes (kupljen je 6. studenoga 1961.) i Bukovčevo Proljeće (ulje, mjere 44x65 cm, potpisana, traženo 350.000, predloženo 180.000 dinara). Ova je slika označena istim vlasništvom u radu Vere Kružić-Uchtyl iz godine 1968. (broj 295). U Mateljanovu su vlasništvu tri umjetnine i sve su kupljene. U Zupinu je vlasništvu njegova slika Lutke (ulje, platno, mjere: 66x54 cm, cijena od vlasnika i od povjerenstva predložena: 70.000 dinara). Ona je vjerojatno kupljena po toj cijeni i bila je u Vili, jer je poslana u Dubrovnik, ali poslije nije više spomenuta u Vili. U vlasništvu je obitelji Vidović pet slika Emanuela Vidovića. Od njih su u Vili dvije. Slike: Atelijer (godina 1942., ulje, platno, mjere: 69x56 cm, potpisana, cijena od vlasnika i predložena: 100.000 dinara) i Trogir (gvaš, papir, mjere: 52x44 cm, cijena od vlasnika i predložena: 50.000 dinara) vjerojatno su kupljene po tim cijenama i bile su u Vili, jer je slika Atelijer poslana u Dubrovnik, a slika je Trogir 10. veljače 1961. posuđena školskom brodu Jugoslovenske ratne mornarice Galebu (kada je pripreman za putovanje predsjednika Josipa Broza u države sjeverne i zapadne Afrike), ali one poslije nisu više spomenute u Vili. Slika Stari Split (ulje, platno, mjere: 65x51 cm, cijena od vlasnika i predložena: 100.000 dinara) vjerojatno nije kupljena, jer joj u Vili nema spomena.

Vjerojatno istodobno s ovom procjenom, isti su procjenitelji napisali i potpisali zapisnik o procjeni jedne Medovićeve slike (Pejzaž, ulje, platno, mjere: 20x30 cm, cijena od vlasnika od 70.000 do 100.000, predložena: 90.000). Sliku je na prodaju upravi Vile ponudila Marija Barbieri iz Dubrovnika (Put Jugoslavenske narodne armije 62). Slika poslije nije bila ni u jednom popisu u Vili, a krije

li se ona u nekom drugom vlasništvu u radu Vere Kružić-Uchytíl iz godine 1978. teško je zaključiti (možda broj 184a u vlasništvu Izvršnog vijeća Sabora Socijalističke Republike Hrvatske).

Postoji spis s naslovom: "Vila 'Dalmacija' popis, vrednovanje i grupiranje umjetničkih djela s obzirom na značenje i funkciju u pojedinom prostoru" Nije potpisan ni vremenski označen. Po jednoj riječi, umetnutoj rukopisom, moguće je prepoznati rukopis Vere Sinobad, a mnoge rečenice podsjećaju na njezin način izražavanja. Dva bi podatka mogla približno odrediti vrijeme pisanja. Za Jobovu sliku Škarpina dodano je "na izložbi". Tu je izložbu priredila splitska Galerija umjetnina, trajala je od 1. srpnja 1957. do 31. ožujka 1958., a slika je u popisu imala broj 23. i naznaku vlasnika Vilu Dalmaciju. Za Vidovićevu sliku Kućni atelijer (ulje, platno, 56x69 cm) dodano je "u kupnji, obitelj Vidović". Taj podatak povezuje ovaj spis s procjenom Vere Sinobad i Ede Kovačevića, koja je vremenski određena pismom od 22. siječnja 1958. Zanimljivo je spomenuti kako je slikar Kovačević na moje pitanje o ovom spisu odgovorio u pismu (28. svibnja 1990.): "Spominjete vilu Dalmacija u Splitu, taj objekat nikada nisam vidio niti posjetio. Ja nikada nisam bio procjenitelj za nikakove i ničije slike, te takodjer nisam nikada pisao elaborate, jer ja nisam povjesničar umjetnosti, nego samo slikar". U prijedloge za raspored umjetnina nisu ubrojene slike vlasništva Galerije umjetnina što su bile 23. lipnja 1957. vraćene s Visa, iako su raspoređene četiri druge umjetnine iz te Galerije. Dva prijedloga posebno izdvajam, jer poslije u Vili nisu bile te dvije slike ili je možda jedna ipak ostala, ali pod drugim nazivom. Za blagovaonicu četvrte kuće predloženo je: "Petričića (Pariz, 25x20, ulje) staviti na lijevu stranu kredenca na čeonom zidu, a nad komodom lijeve strane staviti eventualno sliku Maesa: Obitelj (Zagreb)". Možda je ta slika doista prenesena iz Zagreba u Vilu, ako je to sadašnja slika Orion i Dijana (Orion pred smrt). To je moguće, ako je bila ikonografski protumačena kao obitelj starca i mlade žene što sjede u pejzažu, a slikar je bio poznat onom koji je tu sliku predložio. Za spavaonicu u istoj kući predloženo je: "Potrebno je premjestiti Mišea (Cvijeće, ulje na platnu, 40x48) i staviti sliku vedrog karaktera,

eventualno jednu od novijih slika N. Gjorgjević". Slika Nevenke Dorđević-Tomašević nije poslije bila ni u jednom popisu u Vili.

Povjerenstvo u kojem su bili Cvito Fisković i Ante Kaštelančić (oba su potpisali zapisnik) procijenilo je 6. studenoga 1961. za upravo Vile četiri slike u vlasništvu Olge i Veljka Tresića Pavičića. Preporučeno je: "Posebno pak Medovića 'Vrijes' treba stručno minimalno očistiti". U splitskom Konzervatorskom zavodu za Dalmaciju napisali su Cvito Fisković, Nevenka Bezić, Davor Domančić i Filip Dobrošević 4. prosinca 1961. zapisnik: "sastavljen nakon pregleda slika u vili Dalmaciji. (...) Veliku baroknu uljenu sliku 'Četiri godišnja doba' (Mitološka scena) od J. P. Brandela potrebno je rentaulirati s voštanom masom, a dosadašnju škrobnu podlogu odstraniti. Upotrebiti za rad staro i novo platno. Pojedine dijelove slike nakon toga treba retuširati na mjestima gdje je otpao lak. Sliku 'Lukrecija', bolonjske škole sedamnaestog stoljeća treba kitirati i retuširati, te ispucane dijelove ulijepiti voštanom masom. Sliku 'Pejsaž' Celestina Medovića treba očistiti i staviti na novi paspartu. Rad na popravku slika preuzet će restauratori ovog Zavoda s obavezom da će biti izvršen stručno, o čemu će voditi brigu članovi komisije". Tada su u Zavodu bili restauratori Filip Dobrošević i Tomislav Tomas. Medovićev je Vrijes imao prvenstvo u konzerviranju: primljen je istoga dana. Druge potvrde nisam tražio u Zavodu.

Usporedba slika nabrojanih u spisima otkriva one koje godine 1988. nisu bile u Vili. Popis i raspored umjetnina potvrđuju postojanje ovih slika: Milan Tolić, Atelijer / Soba (vila dva); Milan Tolić, Primorski pejzaž, ulje, karton, 67x48, kupljena (kasarna); Branko Kovačević, Omladinska pruga, gvaš, 60x48, kupljena (kasarna); Ivan Tišov (u rasporedu zabilježen je neprepoznat slikar), Pejzaž, gvaš, 29x21, "revers" (soba 93); Vjekoslav Parać, Korčula, ulje, 30x38, kupljena (soba 80). Posudba slika za opremanje broda Galeba, 10. veljače 1961., potvrđuje postojanje Vidovićeve slike Trogir (iste novčane vrijednosti kao ona što je bila ponudena od obitelji Vidović) i slike Petra Dobrovića Pejzaž (ulje). Popis slika poslanih u Dubrovnik, što je moglo biti poslije kupovanja Medovićeve slike Vrijes,

godine 1961., potvrđuje postojanje slike Vrbanj na Hvaru (Pejzaž), 24x40, vrijednost 50.000 dinara (slikar nije naznačen), Tišovljeve slike Akt, 55x80, vrijednost 250.000 dinara te Zupinih Lutkica i Vidovićeve Atelijera (opisanih u poslovima kupovanja).

Ivo Marinković, utjecajni političar, a utemeljitelj bolske Galerije umjetnina Branislav Dešković, bio je opsjednut pronalaženjem načina pribavljanja slika za to svoje remek-djelo, posebno Jobovih slika kojih do tada nije bilo na Braču. Iako utjecajan, nije mogao pomišljati na Jobove slike u Vili prije nego li je politički započelo njezino odvajanje od Republike, dotadanjega vlasnika. Najprije je smislio kako se domoći vrijedne slike *Škarpina, ulje, drvo, v. 41 cm, š. 48 cm; lijevo, dolje, kut: Job (525:BOL;335)*. Slikana je u Supetru i izložena u Salonu Galić godine 1931. gdje ju je kupio Ivan Šakić iz Splita (za 1.200 dinara) i od njega je 18. studenoga 1948. (za 25.000 dinara) sliku kupila uprava Vile. Posredstvom Jakše Petrića, Marinković je Predsjedništvu Socijalističke Republike Hrvatske predložio trajnu posudbu te slike, a za izlaganje u Vili ponudio trajnu posudbu Jobove slike Tulipani iz vlasništva bolske Galerije. Ta je slika (ulje, drvo, visina 44,5 cm, širina 39,5 cm; nepotpisana) naslikana u Supetru i izložena u Salonu Galić godine 1931. gdje ju je kupio Toma Polić (za 800 dinara). Predsjedništvo je 10. prosinca 1986. dopustilo takvu trajnu posudbu i 7. veljače 1987. slike su bile premještene. Poslije je Marinković pokušao mene nagovoriti na podjelu svih Jobovih slika iz Vile između dviju Galerija, ali na to nisam pristao, a on je u vrijeme rada povjerenstva, 21. studenoga 1988., pismom Saboru predložio takvu podjelu: od šest slika, makar tri slike bolskoj Galeriji. U radu povjerenstva želio sam pokazati uvažavanje te Galerije, pa sam to učinio na svoj način. Bolskoj je Galeriji vraćena slika njezina vlasništva, dana joj je u vlasništvo slika *Škarpina i slika Supetar, ulje, karton, v. 51 cm, š. 65 cm; lijevo, dolje, kut: Job (525:BOL;309)*. Ona je slikana u Supetru, u vremenu od 1932. do 1933. godine, prijašnji joj je vlasnik bio Ante Tresić Pavičić, a njegovi su nasljednici, oko 22. siječnja 1958., prodali sliku upravi Vile (za 60.000 dinara). Slika *Škarpina* bila je već u bolskoj

Galeriji, a vraćenu joj sliku Tulipani i darovanu sliku Supetar Ivo Marinković je primio 27. rujna 1989.

Spomenuto povjerenstvo bilo je imenovalo Izvršno vijeće Sabora Socijalističke Republike Hrvatske 27. rujna 1988. Članovi su mu: Joško Belamarić, Vladimir Devide, Milan Ivanišević, Jelena Ivoš, Kruno Prijatelj i Vinko Zlamalik, a prvi put ga je 17. studenoga 1988. sazvao Ivan Čičmak, voditelj Republičkoga protokola, jer je ta ustanova gospodarila Vilom. U pripremama rada povjerenstva Regionalni je zavod za zaštitu spomenika kulture u Splitu 21. srpnja 1988. popisao umjetnine u Vili (popis je priručan i netočan), a Zvonimir Buljević ih je fotografirao. Drugi je put povjerenstvo sazvao 19. prosinca 1988. Joško Belamarić kojega smo bili izabrali voditeljem svojega rada. Tada su prihvaćeni temeljni zaključci koje sam 15. siječnja 1989. napisao kako mi je povjerenstvo odredilo. Tako je povjerenstvo završilo svoj rad, a podjela je nastavljena na razini Općine Split i Republičkoga protokola. Villa Dalmacija je 29. lipnja 1989. otvorena kao hotel u splitskoj Hotelsko-ugostiteljsko-turističkoj radnoj organizaciji Union Dalmacija, a taj hotel nije uspješno poslovao, pa je zatvoren 31. svibnja 1990.

Umjetnine su i u tom kratkom razdoblju bile u Vili. Povjerenstvo je odredilo skupinu umjetnina koja mora ostati kao cjelina u Splitu i dvadeset i četiri umjetnine koje je moguće uvrstiti u druge zbirke, bilo umjetničke ili one kojima upravlja Protokol, a od njih su dvije za bolsku Galeriju. U razgovorima koji su određivali konačnu podjelu, uspio sam (26. srpnja 1989.) za splitsku cjelinu izdvojiti još deset slika, a prihvatio sam (20. listopada 1989.) smještaj preostalih slika u prostorima kojima upravlja Protokol. Općina Split je, kako je ovdje običaj, službeno predlagala sve drugo samo ne smještaj te svoje cjeline u Galeriju (prvi je prijedlog bio Muzej hrvatskih arheoloških spomenika, a drugi gradnja posebne izložbene građevine u prostoru Vile). Tek su sudionici razgovora 20. listopada 1989. prihvatili moj prijedlog za čuvanje te cjeline u Galeriji, a Izvršno vijeće Skupštine Općine Split to je prihvatilo 8. svibnja 1990. Republički protokol prevozi umjetnine u Zagreb odmah po završetku razgovora 20. listopada 1989., a Galerija to čini između 10.

svibnja i 1. lipnja 1990. Slike u Zagrebu nisam proučavao, iako sam na pisani upit dobio, najprije u razgovoru s Lidijom Delalle, pomoćnicom voditelja Protokola (7. ožujka 1990.), a potom i u njezinu pismu (21. rujna 1990.), dopuštenje za taj posao i obećanje pomoći u pregledavanju slika koje su sve bile smještene u tada već nazvanim Banskim dvorima. I to i prijedlog buduće suradnje s Vladom Republike Hrvatske i pripremljenu knjigu o umjetninama iz Vile i primljeni novac za njezino ostvarenje progutao je tada nastajućí rat. Ostala je samo izložba u Galeriji, otvorena 23. kolovoza 1990., i njezin katalog s mojim predgovorom i Buljevićevim fotografijama deset slika (četiri u boji), ali bez popisa izložaka jer sam ga tada još dopunjavao.

Umjetnine u Zagrebu nabrajam po fotografijama, a mjere po popisu Regionalnoga zavoda od 21. srpnja 1988., pa bi zato mogle biti dijelom netočne.

Menci Clement Crnčić

Marina, ulje, platno, v. 50,5 cm, š. 74 cm; lijevo, dolje, kut: Menci Cl. Crnčić. Sliku je imao Ivo Tartaglia, a u Vilu je primljena 15. kolovoza 1948., što potvrđuje naznaka "revers" u popisu iz vremena oko godine 1958.

Branislav Dešković

Odmor, 1910., lijevanje, bronca, v. 41 cm, š. 47,5 cm, d. 21 cm; na lijevoj strani ploče podnožja (nije kiparev rukopis): B Dešković. Kip je nastao za umjetnikova boravka u Sarajevu. Ovaj je odljev imao Ivo Tartaglia, a u Vilu je primljen 15. kolovoza 1948., što potvrđuje naznaka "revers" u popisu iz vremena oko godine 1958. Jedan je odljev 29. kolovoza 1954. kupila od Olge Tresić Pavičić splitska Galerija umjetnina (520:SLT;19), pa su po njemu i podatci u ovom opisu.

Ivo Kalina

Grana naranče, 1954., ulje, platno, v. 92 cm, š. 65 cm; desno, dolje, kut: I. Kalina 54

Albert Kinert

Ljetni pljusak, oko 1954., bakropis, papir, v. 26 cm, š. 35 cm; lijevo, dolje, kut: Ljetni pljusak, desno, dolje, kut: A. Kinert

Ordan Petlevski

Ohrid, 1956., tuš (perom i kistom), papir, v. 50, š. 35 cm; desno, dolje, kut: (olovkom, nije potpis) O. Petlevski 56 Ohrid

Antun Petričić

Pariz, 1946., ulje, drvo, v. 22 cm, š. 26,5 cm; desno, dolje, kut: a. Petričić 46. Slika je za Vilu kupljena od neimenovanoga vlasnika u Splitu po procjeni od 25. rujna 1950. (20.000 dinara)

Vilim Svečnjak

Pejzaž, 1934., gvaš, papir, v. 26 cm, š. 37 cm; desno, gore, kut: Svečnjak 34

Vrt, ulje, karton, v. 72 cm, š. 53 cm; nepotpisano

Prunike, ulje, drvo, v. 78 cm, š. 60 cm; lijevo, gore, kut: Svečnjak

Bistrički bokci, tuš (kistom) i akvarel, papir, v. 39 cm, š. 30 cm; lijevo, dolje, kut: Svečnjak. Sliku je imao Ivo Tartaglia, a u Vilu je primljena 15. kolovoza 1948., što potvrđuje naznaka "revers" u popisu iz vremena oko godine 1958.

Ljudevit Šestić

Pejzaž, ulje, platno, v. 48 cm, š. 58 cm; desno, dolje, kut: Šestić. Slika je za Vilu kupljena od neimenovanoga vlasnika u Splitu po procjeni od 25. rujna 1950. (18.000 dinara)

Ivan Tišov

Pejzaž, ulje, platno, v. 39 cm, š. 52 cm; nepotpisano (otraga: Mali Posavci na nasipu uz rijeku)

U vrtu je Vile ostao ugrađen kasnogotički kapitel. Od prošloga je stoljeća bio u zbirci što ju je omiška obitelj Radman prikupila za svoj perivoj na ušću Cetine. Vlasnici nisu dobro gospodarili tim prostorom, a posebno je bilo moguće premještati kamene ulomke kad je poslije drugoga svjetskog rata njime gospodarila država, pa je stoga moguće pretpostaviti ostvarenje jedne želje za obogaćivanjem prostora Vile premještanjem toga kamena u njezin vrt. Možda je tako i bez namjere vraćen u Split dio njegove baštine, jer je ovaj ulomak vjerojatno potekao iz srušenoga dijela Općinske palače na starom trgu svetoga Lovre.

Umjetnine u Splitu, od lipnja 1990. u Galeriji umjetnina, proučio sam povijesno-umjetnički onoliko koliko sam imao podataka o životopisima umjetnika i izložbama njihovih djela, a dalje nisam arhivski istraživao. Tako sam postupio i u istraživanju podataka o kupovanju umjetnina. Ovo što nudim čitatelju samo je štura natuknica. U njoj nema opisivanja i vrednovanja umjetnina ni tumačenja podataka. Izabrao sam podatke po kojima čitatelj sam može usporediti životnu dob umjetnika, njegovo školovanje, prve izložbe i mjesto boravka s podacima o njegovu djelu u Vili. Neistražene sam podatke označio, pa to postaje poticajem drugima i meni na daljnja istraživanja. Posebno će korisno biti prepoznavanje slikara četiriju nepotpisanih slika, koji su ostali pouzdano neprepoznati. U tom su broju tri slike popisane na koncu rada, ali i ona pod Brandelovim imenom. Želeći pomoći prepoznavanju, odlučio sam dvije od njih: Oriona i Dijanu (Oriona pred smrt) i Lukrecijino samoubojstvo pokazati u fotografijama, a fotografija je Brandelove slike u katalogu izložbe iz godine 1990. Moje su mogućnosti prepoznavanja ograničene ne samo dosadašnjim iskustvom nego i neimanjem priručnika po kojima to rade oni što su se usmjerili na prepoznavanje umjetnina, pa sretnom trenutku takvoga rada prepuštam one četiri slike.

Popis umjetnina u splitskoj Galeriji umjetnina

Stojan Aralica (Škare, 24. prosinca 1883.- Beograd, 4. veljače 1980.)

Likovno školovanje: 1909.- 1917. i 1926.-1927. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 24. veljače- 3. ožujka 1920. Izložba u Splitu: foyer Općinskog kazališta, 6.- 20. prosinca 1935.†

Dvorište u Orebićima, 1935., ulje, platno, v. 55 cm, š. 46 cm; lijevo, dolje, kut: Aralica (520:SLT;1101)

U vrijeme slikanja ove slike (ljetu 1935.) umjetnik živi u Orebićima (obitelj Štuk) i u Mlinima. Slika je bila izložena u Splitu (u katalogu i na okviru ima broj 3) s nazivom Motiv iz Orebića. Kupuje je Ivo Tartaglia i izlaže u svojoj kućnoj knjižnici (broj 95, vrijednost 3.000 dinara). Predana je u Vilu 15. kolovoza 1948.

Antun Augustinčić (Klanjec, 4. svibnja 1900.- Zagreb, 10. svibnja 1979.)

Likovno školovanje: 1918.-1926. Prva skupna izložba: Salon des Indépendants, Paris, Palais de Bois, 21. ožujka - 3. svibnja 1925. Prva pojedinačna izložba: Split, Salon Galić, 13. -25. veljače 1927.

Ženski torzo, 1926., lijevanje, bronca, v. 35 cm, š. 49 cm, d. 13 cm (postolje kameno); na tkanini s nutarnje strane desne noge lika: AUGUSTINČIĆ / 926 (520:SLT;1102)

U vrijeme nastanka ovog kipa umjetnik je još kratko vrijeme živio u Parizu (Asnières) i potom seli u Split, jer mu je supruga Nada iz ugledne splitske obitelji Dujma Mikačića (i ona u Splitu, od 19. do 23. prosinca 1927., izlaže i prodaje svoje kipove u Putničkom Uredu). Kipar ima u Splitu tijesan i neugledan atelijer na Zlodrinjoj poljani, tik do klesarske radionice Pavla Bilinića. Novinska vijest o njegovoj izložbi u Splitu javlja 24. veljače 1927.: "Općinska uprava kupila danas za svoju galeriju jedan torzo (broj 5) i jednu žensku figuru (broj 12). Obe su radnje vrlo dobre". Usporedba s katalogom izložbe to potvrđuje. Jedan od ta dva kipa, Ženski akt, bio je čuvan u Općini i predan Galeriji umjetnina (19. kolovoza 1931.) prije otvorenja, a to je i potvrđeno odlukom Općine od 16. lipnja 1932. (520:SLT;31). Drugi kip, Ženski torzo, izložio je Ivo Tartaglia u svojoj kući u radnoj sobi (broj 162, vrijednost 5.000 dinara). Kip je predan u Vilu 15. kolovoza 1948.

Ljubomir Bašić (Prugovo, 7. ožujka 1903.- Split, 2. prosinca 1987.)

Likovno školovanje: 1922.- 1926. Prva pojedinačna izložba: Šibenik, foyer Kazališta (Općinski dom), 24. lipnja - 11. srpnja 1926. Prva skupna izložba poslije školovanja i prva u Splitu: Izložba likovnih umjetnika, Salon Galić, 18. kolovoza - 8. rujna 1945. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, 7. - 18. ožujka 1965.

Plokite u Splitu, 1945., ulje, karton, v. 47,5 cm, š. 66,5 cm; desno, dolje, kut: Lj Bašić (520:SLT;1103)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Splitu, u vlastitom atelijeru, koji je posebno građen u njegovoj kući (1940.- 1942.). Slika je bila izložena na izložbi u godini 1945. s nazivom Krajolik (broj 6), a kupljena je za Vilu (16.000 di-

nara) 19. svibnja 1949., kao da je bila na Četvrtoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić (1. - 15. svibnja 1949.), na kojoj slikar nije izlagao.

Vladimir Becić (Slavonski Brod, 1. lipnja 1886.- Zagreb, 24. svibnja 1954.)

Likovno školovanje: 1904.- 1910. Prva skupna izložba: Prva jugoslovenska umetnička izložba, Beograd, Velika Škola, 18. rujna - 8. listopada 1904. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 20. lipnja - 15. srpnja 1910. Prva skupna izložba poslije školovanja: Prva umjetnička izložba Kluba hrvatskih umjetnika u Osijeku, Osijek, Županijska dvorana, 26. prosinca 1910. (otvorenje). Prva izložba u Splitu: Nezavisna grupa hrvatskih umjetnika, Salon Galić, 1.- 15. listopada 1924.

Mostar, 1932., ulje, platno, v. 36 cm, š. 34 cm; lijevo, dolje, kut: Becić 932. (520:SLT;1104)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu (od 1923.), ali u Blažuju (od 1919.) slika svake godine po nekoliko mjeseci. Sudeći po katalogu i prikazima izložbe, ova slika nije bila na Osmoj izložbi Grupe trojice u foyeru Općinskog kazališta u Splitu (16. prosinca 1934.- 3. siječnja 1935.). Stoga je moguće pretpostaviti njezino izlaganje i kupnju na Trećoj izložbi Grupe trojice u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu (5. studenoga - 1. prosinca 1932.). Bilješka olovkom na stražnjoj strani okvira daje podatak o nazivu i cijeni slike (vjerojatno prvoj, 1.600 dinara). Neimenovani vlasnik u Splitu prodao ju je upravi Vile po procjeni (30.000 dinara) od 25. rujna 1950.

Ivo Bezić (Imotski, 3. ožujka 1878.- Split, 8. veljače 1952.)

Likovno školovanje: Wien, Kunstgewerbeschule des Österreichische Museums für Kunst und Industrie (Felician Myrbach von Rheinfeld), 1897.- 1901. Slike nije nikada izlagao. Bio je profesor slobodnog crtanja i geometrije na Velikoj Realki u Splitu (1901.- 1928.) i suradnik Arheološkog muzeja u Splitu (crtanje arheoloških nalaza i povijesnih građevina). Nije imao pravo izrade nacrtu za građenje, pa je crtao nacрте koje su drugi potpisivali, te se spomen o njima sačuvao samo u njegovim rukopisnim uspomenama. Po tom izvoru poznati su nacrti za njegovu obiteljsku kuću u Splitu, glazbeni paviljon u gradskom perivoju (nesagrađeno), za pregradnje i za glavni oltar u crkvi svetoga Franje Asiškoga u Splitu, crkve svetoga Vida u Metkoviću i svetoga Nikole u Starom Gradu i za grobnicu obitelji Politeo u Starom Gradu.

Cvijeće, ulje, platno, v. 50,5 cm, š. 37 cm; lijevo, dolje, kut: Ivo Bezić (520:SLT;1105)

Nije poznat prijašnji vlasnik ove slike i vrijeme kad je primljena u Vilu.

Petar Bibić (Velušić, 3. veljače 1893.- Beograd, 17. siječnja 1971.)

Likovno školovanje: 1913.- 1920. Prva pojedinačna izložba: Novi Sad (prikaz tiskan 11. studenoga 1920., drugi podatci neistraženi). Prva skupna izložba i prva izložba u Splitu: Petar Bibić i Radovan Tommaseo, Općinska vijećnica, 20.- 31. srpnja 1923. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Galić, 20. prosinca 1924.- 11. siječnja 1925.

Loža na gradskom trgu u Trogiru, 1923., suha igla bojena, papir, v. 50 cm, š. 37 cm (ploča: v. 301 mm, š. 202 mm); lijevo, dolje, kut: (pečat) PB "Loggia u Trogiru", desno, dolje, kut: P Bibić 923 (520:SLT;1106)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Splitu (do 1930.). Slika je kupljena na splitskoj izložbi u godini 1923. (broj 64, 200 dinara). Bila je izložena u stanu Ive Tartaglije (soba za sviranje, broj 189, vrijednost 300 dinara), ali nije zapisano da je iz toga stana predana u Vilu.

Emma Bormann (Wien, 29. lipnja 1887.- Riverside (California), 28. prosinca 1974.)

Likovno školovanje: Wien, Graphische Lehr- und Versuchsanstalt (Ludwig Michalek); München, Kunstgewerbeschule, 1917.- 1921. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Knjižara Vinka Jurića (Šubića ulica), 19. prosinca 1922. (otvorenje). Österreichisches Künstlerlexicon (III., Wien, 1977.) spominje njezinu prvu izložbu u Stockholmu, godine 1924., a tu godinu naglašava i kao početak njezinih putovanja u skoro sve europske zemlje. Ivan Delalle u prikazu splitske izložbe (tiskano 20. prosinca 1922.) spominje slikaričin boravak u Dalmaciji u listopadu i studenom 1922. Valja dodati i podatak na drvorezu trogirskoga gradskoga trga, što ga je ona posvetila Mihovilu Abramiću, a uz potpis je dopisala godinu 1921., jer to potvrđuje njezin boravak u Dalmaciji već te godine.

Crkva svetoga Nikole na Marjanu u Splitu, oko 1921., drvorez, papir, v. 21,5 cm, š. 16,5 cm (ploča: v. 196 mm, š. 158 mm); lijevo, dolje, kut: Split, Crkvice sv. Nikole na Marjanu, desno, dolje, kut: Bormann (520:SLT;1107)

Iako skromna izložba u knjižari, imala je odjeka u javnosti, pa je Ivo Tartaglia kupio ovaj drvorez na toj izložbi. Drugi primjerak istoga drvoreza kupila je Općina i on je od godine 1931. u Galeriji umjetnina (520:SLT;940). Ivo Tartaglia je sliku izložio u svojoj kućnoj radnoj sobi (broj 121, vrijednost 200 dinara), ali ona nije ubrojena u popis slika predanih u Vilu, iako je to nesumnjivo učinjeno.

Petr Jan Brandel (Praha, 1668.- Kutná Hora, rujan 1735.)

Učenik dvorskog slikara Johanna Christiana Schrödera. Rano je napustio učitelja i počeo sam učiti po djelima starih majstora u praškoj carskoj galeriji. Godine 1693. oženio je Alenu Františkovu, kćer pokojnoga slikara Jana Bartoloměja Glossa u dijelu Praga Nové Město, a 18. ožujka 1694. primljen je u slikarski ceh u dijelu grada Staré Město. Bio je uvažen po svoj Češkoj, a zadnje je godine živio u gradu Kutná Hora.

Četiri godišnja doba: Bakho, Cerera, Venera, Borej, ulje, platno, v. 223,5 cm, š. 282 cm; nepotpisano (520:SLT;1205)

O slici znam samo dva posredna podatka, po kojima je pripisujem Brandelu. U prijedlogu razmjesta umjetnina u Vili (oko 1958.), za Mramorni salon je napisano: "Na desni zid treba staviti sliku velikog formata i monumentalnog karaktera, koja će podcrtati reprezentativan dojam prostora; najpodesniji primjerak raspoloživi: J. Brandl, Mitološki prizor. (cca 250 duž)". Konzervatorski zavod za

Dalmaciju u Splitu potvrđuje 4. prosinca 1961.: "Veliku baroknu uljenu sliku 'Četiri godišnja doba' (Mitološka scena) od J. P. Brandela potrebno je rentaurirati". Ova dva podatka smatram dokazom o slikaru, iako ostaje nepoznato kako je to bilo poznato onima koji su taj podatak navodili, jer se oni poslije nisu toga sjećali. Nisam našao podatke o prijašnjem vlasniku slike, ali će tomu možda pomoći broj (206 967-8), zapisan modrom olovkom na stražnjoj strani okvira, jer je to možda broj onodobnih popisa dobara iz ratne odštete ili poratne zapljene.

Antun Bučan (Split, 22. veljače 1912.)

Likovno školovanje nije imao. Umjetničko mu je ime Tobija. Izlagao je samo na skupnim izložbama u Salonu Galić: Izložba likovnih umjetnika (18. kolovoza - 8. rujna 1945.), Prva prvomajska izložba (1.- 15. svibnja 1946.), Druga prvomajska izložba (1.- 15. svibnja 1947.), Treća prvomajska izložba (1.- 15. svibnja 1948.) i u Domu kulture: Dvanaesta prvomajska izložba (1.- 15. svibnja 1957.). Slikar uvijek živi u Splitu.

Selo Kamen, 1945., akvarel, papir, v. 21 cm, š. 29,5 cm; nepotpisano (520:SLT;1108)

Slika je najvjerojatnije bila izložena godine 1948. s nazivom Krajolik. Kupljena je za Vilu 18. studenoga 1948. (2.000 dinara)

Škarpina, 1945., akvarel, papir, v. 27,5 cm, š. 39,5 cm; desno, dolje, kut: A. Bučan 45. (520:SLT;1109)

Slika je najvjerojatnije bila izložena 1945., ali možda i 1946. godine s nazivom Mrtva priroda. Kupljena je za Vilu 18. studenoga 1948. (uz netočan podatak da je slikana uljem, možda za opravdanje cijene od 8.000 dinara)

Rudolf Gerhart Bunk (Berlin, 19. rujna 1908.- Hamburg, 8. srpnja 1974.)

Likovno školovanje: 1926.- 1936. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Galić, 18.- 30. svibnja 1940. Prva skupna izložba u Splitu: Izložba likovnih umjetnika, Salon Galić, 18. kolovoza - 8. rujna 1945.

Primorski pejzaž, oko 1948., akvarel, papir, v. 36,5 cm, š. 50 cm; desno, dolje, kut: R G B. (520:SLT;1110)

Sliku je umjetnik prodao upravi Vile 18. studenoga 1948. (8.000 dinara). Ot-raga je nedovršena slika jedrenjaka.

Djevojka, oko 1949., ulje, platno, v. 42 cm, š. 31,5 cm; lijevo, gore, kut: R. G. B. (520:SLT;1111)

U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Splitu (Put Firula 31). Slika je izložena na Četvrtoj prvomajskoj izložbi (Salon Galić, 1.- 15. svibnja 1949.), u katalogu je imala broj 4 i naziv Djevojka s crvenim rubcem, dok ju je slikar nazvao samo Djevojka. Prodana je upravi Vile 19. svibnja 1949. (25.000 dinara).

Dragutin Filipović (Glina, 21. listopada 1912.- Zagreb, 16. travnja 1943.)

Likovno školovanje: 1930.- 1934. Prva skupna izložba: Prva izložba hrvatskih umjetnika u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, Zagreb, Umjetnički paviljon, 9.- 30. studenoga 1941.

Odmor radnika, oko 1939., lijevanje, bronca, v. 35 cm, š. 30 cm, d. 27 cm; na stražnjoj strani kamena na kojem lik sjedi: FILIPOVIĆ (520:SLT;1112)

Na zagrebačkoj su izložbi bila dva akta i Sjedeća figura (broj 123) od bronce. Vrlo je vjerojatno to ovaj kip. Ima ga i Moderna galerija u Zagrebu (MG 2248; naziv: Radnik na odmoru; vremenska odrednica: 1939.; kupljen je 9. ožujka 1956. u Branke Janjatović u Zagrebu). Kip je kupljen za Vilu u Krešimira Mateljana u Splitu (naziv: Radnik), po procjeni (20.000 dinara) iz vremena oko 22. siječnja 1958.

Vinko Foretić (Komiža, 9. veljače 1888.- Split, 30. prosinca 1958.)

Likovno školovanje: 1908.- 1914. Prva skupna izložba: Prva Dalmatinska Umjetnička Izložba, Split, Hrvatski Dom, 30. rujna - 13. prosinca 1908. Prva pojedinačna izložba: Genève, 1914. (neistraženo). Prva skupna izložba poslije školovanja: Izložba jugoslavenskih umjetnika iz Dalmacije, Split, Velika Realka, 27. ožujka - 15. svibnja 1919.

Sajam na Botičevoj poljani u Splitu, oko 1940., ulje, platno, v. 49,5 cm, š. 39,5 cm; lijevo, dolje, kut: V Foretić (520:SLT;1113)

U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Splitu. Nije moguće istražiti točno vrijeme slikanja Sajma. Bez sumnje to je svakogodišnji sajam u dane oko svetkovine zaštitnika grada, svetoga Dujma (6. do 8. svibnja). Sigurno je ova slika nastala prije popločanja trga, godine 1941. Prvi je vlasnik slike bio Ivan Galić u Splitu. On je tu sliku dao prodati kada su slike bile okupljene za Vilu (prije 27. kolovoza 1948.), a potom im je određena cijena. Slika je prodana za 13.000 dinara. Prodana je zajedno s drugom Foretićevom slikom 18. studenoga 1948.

Ribari u zori, 1942., ulje, platno, v. 55 cm, š. 73,5 cm; lijevo, dolje, kut: V Foretić 42 (520:SLT;1114)

Slika je imala cijenu od 15.000 dinara, ali je prodana za 12.000 dinara.

Ante Franičević (Sućuraj, 23. studenoga 1897.- Split, 8. svibnja 1977.)

Likovno školovanje: 1919.- 1923. (neistraženo). Prva skupna izložba i prva izložba u Splitu: Prima Mostra d'Arte Spalatina, Općinska palača (Palazzo del Conte), 7.- 21. lipnja 1942.

Jedra, 1948., ulje, platno, v. 60 cm, š. 51 cm; lijevo, dolje, kut: Franičević (520:SLT;1115)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Splitu (od 1936.). Ne znajući točnu vremensku odrednicu slikanja, pretpostavljam vrijeme od kolovoza do studenoga 1948. U Vilu je (prije 27. kolovoza) najprije bila poslana slika Vjekoslava *Paraća Mrtva priroda, procijenjena na 15.000 dinara, uz napomenu da je samo privremeno posuđena, "a bit će nadomještena slikom Franičevića, kojem će Parać predati honorar"*. Možda je tada Parać naručio u Franičevića sliku, želeći i njega ubrojiti među umjetnike u Vili. U popisu kupljenih slika 18. studenoga 1948. Franičevićovo je ulje Brodovi, uz cijenu od 12.000 dinara. Sudeći po bilješci na stražnjoj strani slike, umjetnik joj je dao naziv Jedra i naznačio je istu cijenu (15.000) koju je imala Paraćeva slika.

Cata Gattin-Dujšin-Ribar (Trogir, 17. listopada 1897.- Zagreb, 8. rujna 1994.)

Od godine 1920. nosi muževljevo prezime Dujšin, pa se djevojačko prezime počinje postepeno gubiti, a kad se (obudovjela) udala 1952. godine, počinje nositi prezimena Dujšin i Ribar. Likovno školovanje: 1917.- 1925. Prva skupna izložba i prva izložba u Splitu: Jadranska izložba, Velika Realka, 26. srpnja - 25. kolovoza 1925. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, slikaričin atelijer, Mažuranićev trg 5, 10.- 14. travnja 1927; izložba je prenesena u Split: Salon Galić, 29. travnja - 10. svibnja 1927.

Loža uz južna gradska vrata u Trogiru, 1938., akvarel, papir, v. 25,5 cm, š. 32,5 cm; desno, dolje, kut: C. Dujšin 38 (520:SLT;1117)

Crkva Gospe od Anđela u trogirskom Polju, 1939. (25. prosinca), akvarel, papir, v. 21 cm, š. 27 cm; lijevo, dolje, kut: Cata Dujšin / Božić 39 (520:SLT;1116)

Slikarica je od godine 1917. stanovala u Zagrebu, ali je stalno dolazila u Trogir. Obje su slike bile vlasništvo Ive Tartaglije, a u Vili su od 15. kolovoza 1948. Nisam našao podatak o izlaganju slika, jer je Tartaglia najvjerojatnije ove slike dobio od slikarice na dar.

Antun Gojak (Makarska, 13. lipnja 1907.- Split, 20. prosinca 1986.)

Likovno školovanje: 1927.- 1936. (s prekidima). Prva skupna izložba: Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 18. prosinca 1938.- 31. siječnja 1939. Prva skupna izložba u Splitu: Izložba likovnih umjetnika, Salon Galić, 18. kolovoza - 8. rujna 1945. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, 28. studenoga - 7. prosinca 1964.

Na Omladinskoj pruzi Šamac-Sarajevo, 1947., tuš (perom i kistom), papir, v. 34,5 cm, š. 57 cm; desno, gore, kut: Gojak 47 (520:SLT;1118)

Slikar je bio, uz brojne umjetnike svih umjetničkih izraza, na gradilištima Omladinske pruge Šamac-Sarajevo. Ta je željeznička pruga građena od 1. travnja do 7. studenoga 1947. Gojak je vjerojatno bio zajedno s Jokom Kneževićem na dijelu pruge kod Kaknja ili možda zajedno s Antom Kaštelančićem kod rijeke Lašve (Kaštelančićeva slika u splitskoj Galeriji umjetnina). Slika najvjerojatnije nije bila izložena, jer nije bila na Trećoj prvomajskoj izložbi, godine 1948., kao slike Kneževića i Kaštelančića, a kupljena je za 7.000 dinara.

Porušene kuće, 1947., akvarel, papir, v. 35 cm, š. 57 cm; desno, gore, kut: Gojak 47. (520:SLT;1119)

Slika je bila izložena na Trećoj prvomajskoj izložbi, u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1948., broj 13), a kupljena je za 8.000 dinara. U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Makarskoj (ponovno od 1941.). Kupljene su za Vilu 18. studenoga 1948.

Oskar Herman (Zagreb, 17. ožujka 1886.- Zagreb, 18. siječnja 1974.)

Likovno školovanje: 1903.- 1910. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Obrtna škola, 16. rujna 1908. (otvorenje). Prva skupna izložba: Neue Münchener Secession, München, Galerienstrasse 26, 30. svibnja - 1. listopada 1914. Prva skupna

izložba u Splitu: Izložba umjetnika partizana, Botićeva poljana (srednja palača), 23. prosinca 1944.- 20. siječnja 1945. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 29. lipnja - 15. srpnja 1963.

Žena, 1957.-1958., gvaš, papir, v. 28,5 cm, š. 21 cm; desno, dolje, kut: O. Herman (520:SLT;1121)

Žena na balkonu, 1958., gvaš, papir, v. 38,5 cm, š. 29 cm; desno, dolje, kut: O. Herman (520:SLT;1120)

U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Zagrebu (ponovno od 22/23. svibnja 1945.). U nedostatku točnih podataka, valja pretpostaviti kupovanje obiju slika u godini 1960., u slikarevu atelijeru. Uredovne bilješke na stražnjoj strani svake slike imaju podatke koji upućuju na vrijeme kupovanja ili procjene upisane novčane vrijednosti. Do potpunijeg proučavanja prihvaćam vremenske odrednice koje obje slike imaju u radu Borisa Kelemena i Grga Gamulina (1978., brojevi 323 i 324). Slika *Žena* ima vrijednost 64.526 dinara, a slika *Žena na balkonu* ima vrijednost 63.056 dinara.

Ignjat Job (Dubrovnik, 28. ožujka 1895.- Zagreb, 28. travnja 1936.)

Likovno školovanje: 1917.- 1921. i 1935. Prva skupna izložba: Osamnaesta izložba Proljetnog salona, Zagreb, Umjetnički paviljon, 16. rujna - 14. listopada 1923. Prva izložba u Splitu: Jadranska izložba, Velika Realka, 25. srpnja - 26. kolovoza 1925. Prva pojedinačna izložba: Supetarski motivi, Split, Dom Gusara, 27. lipnja - 12. srpnja 1929.

Split, oko 1928., ulje, platno, v. 96,5 cm, š. 108,5 cm; desno, dolje, kut: Ignjat Job (520:SLT;1122)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Vodicama (1927.- 1928.). Nema podataka o prijašnjem vlasniku slike i o vremenu od kada je u Vili. Pretpostavljam vrijeme slikanja oko godine 1928., možda po nečijoj narudžbi, možda i Općine Split, jer je na izložbama Općina kupovala Jobove slike. U popis s podacima o smještaju umjetnina, u dijelu koji je pisan rukopisom, a vremenski bi to moglo biti u prvim mjesecima 1958., ova je slika uvrštena kao smještena u skladištu.

Moj dom u Supetru, 1929., ulje, karton, v. 52 cm, š. 73,5 cm; desno, gore, kut: Job (520:SLT;1123)

Ovu je sliku kupio, na dan otvorenja Jobove izložbe 27. lipnja 1929., Ante Tresić Pavičić. Njegovi su nasljednici prodali sliku upravi Vile za 100.000 dinara oko 22. siječnja 1958.

Dubrovnik, 1931., ulje, platno, v. 86 cm, š. 115 cm; desno, dolje, kut: Ignjat Job (520:SLT;1124)

Na Jobovoj izložbi u Salonu Galić (28. rujna - 16. listopada 1931.) kupila je splitska Općina, 13. listopada, sliku Lovrijenac (broj 3) za 2.000 dinara, a ta slika nije nikada bila dana Galeriji umjetnina. Možda je ostala u Općini i poslije bila predana u Vilu. U popis s podacima o smještaju umjetnina, u dijelu koji je pisan rukopisom, a vremenski bi to moglo biti u prvim mjesecima 1958., ova je slika uvrštena kao smještena u skladištu.

Oštrige, oko 1931., ulje, drvo, v. 30 cm, š. 34,5 cm; lijevo, gore, kut: Job (520:SLT;1125)

Sliku je Ivo Tartaglia kupio na Jobovoj izložbi u Salonu Galić 28. rujna 1931. (broj u katalogu i na stražnjoj strani slike 34, 600 dinara). Predana je u Vilu 15. kolovoza 1948. U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Supetru (jesen 1928.- jesen 1933.), a kratko vrijeme boravi u Dubrovniku (travanj 1931.), kad pretpostavljam i slikanje slike Dubrovnik.

Ante Kaštelančić (Podstrana, 17. kolovoza 1911.- Split, 15. travnja 1989.)

Likovno školovanje: 1926.- 1938. Prva skupna izložba: Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 18. prosinca 1938.- 31. siječnja 1939. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 4.- 14. travnja 1940. Prva skupna izložba u Splitu: Druga prvomajska izložba, Salon Galić, 1.- 15. svibnja 1947. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 15.- 25. lipnja 1964.

Slikar i motiv u Orebićima, oko 1947., ulje, platno, v. 69,5 cm, š. 54 cm; desno, dolje, kut: A Kaštelančić (520:SLT;1126)

Slika je bila izložena na Četvrtoj prvomajskoj izložbi, Salon Galić, 1.- 15. svibnja 1949., broj 14 i kupljena za Vilu (30.000 dinara) 19. svibnja 1949.

Dalmatinska zagora, oko 1948., ulje, karton, v. 64,5 cm, š. 82 cm; desno, dolje, kut: A Kaštelančić (520:SLT;1127)

Slika je kupljena (20.000 dinara) za Vilu 18. studenoga 1948. U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Splitu (ponovno od 1945.).

Albert Kinert (Vinkovci, 6. travnja 1919.- Zagreb, 4. srpnja 1987.)

Likovno školovanje: 1939.- 1946. Prva tiskana zbirka grafika: Četrdeset litografija, Zagreb, 1944. (10 primjeraka, predgovor: Ljubo Babić). Prva skupna izložba: Prva izložba Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, Zagreb, Umjetnički paviljon, 15.- 30. prosinca 1946. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon likovnih umjetnika, 20.- 30. listopada 1948.

Sastali se čapljinski Tatari, oko 1954., bakropis, papir, v. 43,5 cm, š. 50 cm (ploča: v. 326 mm, š. 307 mm); lijevo, dolje, kut: A. Kinert, desno, dolje, kut: Sastali se čapljinski Tatari (520:SLT;1128)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu (od 1928.). Nisam mogao naći podatak kada i gdje je slika kupljena za Vilu, ali je spomenuta kao poželjna u prijedlogu razmjestaja umjetnina iz vremena oko početka 1958. Možda je to bilo godine 1960., jer uredovna bilješka na slici ima tu godinu i novčanu vrijednost 20.686 dinara.

Vladimir Kirin (Zagreb, 31. svibnja 1894.- Zagreb, 5. listopada 1963.)

Likovno školovanje: 1915.- 1919. (neistraženo). Prva skupna izložba: Dvanaesta izložba Proljetnog salona, Zagreb, Umjetnički paviljon, 8.- 31. listopada 1921. Prva tiskana zbirka grafika: Litografije, Zagreb, 1921. (11 litografija).

Ispod Dioklecijanovih lukova u Splitu, 1922. (19. srpnja), olovka, papir, v. 53 cm, š. 39 cm; lijevo, dolje, kut: Split 19/VII 922 "Ispod Dioklecijanovih lukova", desno, dolje, kut: Vladimir Kirin (520:SLT;1129)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu, a na poziv načelnika Splita Ive Tartaglije slika u Splitu, u proljeće i ljeto 1922. Ova je slika priprema za devetu litografiju (Dioklecijanovi lukovi) u mapi Split, četrnaest izvornih litografija (Split, 1922., predgovor: Lujo Vojnović; ima 100 pobrojanih primjeraka, 50 je kupila Općina, a 50 je prodavano po 500 dinara svaki). Slika je bila u kućnoj radnoj sobi Ive Tartaglije (broj 141, vrijednost 200 dinara), a predana je u Vilu 15. kolovoza 1948.

Joko Knežević (Lokva Rogoznica, 23. kolovoza 1907.- Split, 17. siječnja 1988.)

Umjetnikovo je krsno ime Ivan i pod njim je imao prve izložbe prije Akademije i upisao se na Akademiju. Ime Joko prihvatio je još u gimnaziji i tako se potpisivao na svim slikama. Imena Ivan Joko ušla su u javnost poslije umjetnikove smrti. Likovno školovanje: 1935.- 1939. Prva skupna izložba: Izložba umjetnika partizana, Šibenik, Dvorana Jedinštenog narodno-oslobodilačkog fronta (prije Sokolski Dom), 4.- 11. veljače 1945. Prva skupna izložba u Splitu: Izložba likovnih umjetnika, Salon Galić, 18. kolovoza - 8. rujna 1945. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon likovnih umjetnika, 1.- 14. travnja 1958. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, 1.- 23. travnja 1961. Prvi javni kip u Splitu: Ante Marasović (Mirko), Šetalište Prvog maja, 25. listopada 1964.

Kakanj na Omladinskoj pruzi Šamac-Sarajevo, 1947., tuš (kistom), papir, v. 39 cm, š. 57 cm; desno, dolje, kut: joko / KAKANJ 47 (520:SLT;1130)

Za gradnje Omladinske pruge (građena je od 1. travnja do 17. studenoga 1947.) bio je na gradilištu kod Kaknja, jer su slikari morali slikati rad. Slika je na izložbi imala broj 21: Motiv s Omladinske pruge, a kupljena je za 8.000 dinara.

Seljanke na potoku, oko 1948., kuš (kistom), papir, v. 34 cm, š. 41,5 cm; desno, dolje, kut: joko (520:SLT;1131)

U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Splitu (ponovno od 1944.). Obje su slike bile izložene na Trećoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1948.) i obje kupljene za Vilu 18. studenoga 1948. Ova druga je na izložbi imala broj 20: Seljanke, a kupljena je za 6.000 dinara.

Edo Kovačević (Gospić, 16. studenoga 1906.- Zagreb, 15. ožujka 1993.)

Likovno školovanje: 1926.- 1931. Prva skupna izložba: Četvrta izložba udruženja likovnih umjetnika "Zemlja", Zagreb, Umjetnički paviljon, 4. - 20. prosinca 1932. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Francuska čitaonica, 8.- 23. siječnja 1955. Prva skupna izložba u Splitu: Grupa hrvatskih slikara, Salon Galić, 1.- 15. veljače 1937.

Trpanj, 1960., akvarel i pastel, papir, v. 40,5 cm, š. 57 cm; lijevo, dolje, kut: Trpanj, desno, dolje, kut: Edo Kovačević (520:SLT;1132)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu (od 1909.), ali slika i uz more: Sumartin (1939.), Bol (1952.), Jelsa (1957.), Trpanj (1960.), Preko (1961.).

U nedostatku točnih podataka, valja pretpostaviti kupovanje ove slike u umjetnikovu atelijeru, možda godine 1960., na temelju uredovne bilješke s novčanom vrijednosti od 54.086 dinara. Neka je njegova Mrtva priroda spomenuta kao poželjna u prijedlogu razmještaja umjetnina iz vremena oko početka 1958., u kojem je poslu on sam najvjerojatnije sudjelovao.

Andrija Krstulović (Split, 5. studenoga 1912.- Split, 4. lipnja 1997.)

Likovno školovanje: 1930.- 1934. Prva skupna izložba: Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 18. prosinca 1938.- 31. siječnja 1939. Prva skupna izložba u Splitu: Izložba likovnih umjetnika, Salon Galić, 18. kolovoza - 8. rujna 1945. Prvi javni spomenik u Splitu: U spomen veslačima Gusara poginulima u Narodno-oslobodilačkom ratu 1941.- 1945. (Dom Gusara, 26. prosinca 1945.).

Pastirica, 1944., lijevanje, gips bojen, v. 52,5 cm, š. 46 cm, d. 7 cm; nepotpisano (520:SLT;1133)

Vrijeme nastajanja kipa rekao mi je umjetnik u razgovoru 21. rujna 1990. Bio je izložen na Drugoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1947., broj 32), a kupljen je za Vilu 18. studenoga 1948. (15.000 dinara).

Prvoborci, 1947., lijevanje, gips bojen, v. 49,5 cm, š. 55 cm, d. 6 cm; nepotpisano (520:SLT;1150)

U vrijeme nastajanja oba reljefa iz Vile kipar živi u Splitu. Ovaj je reljef bio izložen na Trećoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1948., broj 29, Skica za reljef prvoboraca). Nemam podatke o vremenu i načinu pribavljanja za Vilu.

Franjo Kršinić (Lumbarda, 24. srpnja 1897.- Zagreb, 1. siječnja 1982.)

Likovno školovanje: 1913.- 1921. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 13.- 21. svibnja 1921. Prva skupna izložba: Dvanaesta izložba Proljetnog salona, Zagreb, Umjetnički paviljon, 8.- 31. listopada 1921. Prva izložba u Splitu: Nezavisna grupa hrvatskih umjetnika, Salon Galić, 30. rujna - 15. listopada 1924. Javni kip u Splitu: Emanuel Vidović, 14. prosinca 1963.

Majčina ljubav, oko 1924., lijevanje, bronca, v. 51 cm, š. 21 cm, d. 14 cm; na podnožju kod lijeve noge lika (okomito na smjer gledanja): KRŠINIĆ (520:SLT;1134)

U vrijeme nastanka kipa umjetnik je počeo živjeti u Zagrebu. Na izložbi u Splitu kip je 2. listopada 1924. kupio Ivo Tartaglia (5.000 dinara). Bio je izložen u njegovoj knjižnici (nazvan je Madona, broj 68, vrijednost 8.000 dinara). Kip je predan u Vilu 15. kolovoza 1948.

Antun Masle (Orašac, 1. rujna 1919.- Dubrovnik, 20. kolovoza 1967.)

Likovno školovanje: 1938.- 1943. Prva izložba prije školovanja i prva u Splitu: bezimena, u novinama nazvana Omladinska izložba, Salon Galić, 10.- 21. travnja 1937. Prva skupna izložba poslije školovanja: Izložba likovnih umjetnika, Split, Salon Galić, 18. kolovoza - 8. rujna 1945. Prva pojedinačna izložba: Dubrovnik, Salon likovnih umjetnika, 13.- 31. prosinca 1952.

Masline u Orašcu, 1949., ulje, platno, v. 56 cm, š. 66 cm; lijevo, dolje, kut: A Masle 49 (520:SLT;1135)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Dubrovniku (od 1945.; Ispod svete Marije). Bila je izložena na Četvrtoj prvomajskoj izložbi u Splitu, u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1949., broj 33). Kupljena je za Vilu 19. svibnja 1949. (25.000 dinara).

Krešimir Mateljan (Sumartin, 7. siječnja 1900.- Split, 1. listopada 1985.)

Likovno školovanje: Zagreb, Akademija, samo zimsko polugodište 1920. Prva skupna izložba: Prva prvomajska izložba, Split, Salon Galić, 1.- 15. svibnja 1946. Prva pojedinačna izložba: Split, Salon Galić, 6.- 16. listopada 1978. Umjetnik stalno živi u Splitu (Crnomorska 60).

Sardelice, oko 1948., ulje, karton, v. 20 cm, š. 25,5 cm; desno, dolje, kut: Mateljan (520:SLT;1139)

Slika je bila izložena na Trećoj prvomajskoj izložbi u Splitu, u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1948., broj 35, 6.000 dinara). Kupljena je za Vilu 18. studenoga 1948.

U lučici Labuda u Splitu, oko 1952., tuš (kistom), papir, v. 23,5 cm, š. 30,5 cm; desno, dolje, kut: K Mateljan (520:SLT;1137)

Slika je bila izložena na Sedmoj prvomajskoj izložbi u Splitu, u Domu kulture (1.-15. svibnja 1952., broj 56, 4.000 dinara). Sudeći po procjeni, kupljena je za Vilu u siječnju 1958. (15.000 dinara, iako je slikar tražio 18.000 dinara).

Podno splitskog pazara, oko 1956., tuš (kistom), papir, v. 39,5 cm, š. 30,5 cm; desno, dolje, kut: K Mateljan (520:SLT;1138)

Nemam podatak o možebitnom izlaganju. Fotografija je slike tiskana u dnevnom listu Slobodna Dalmacija 29. svibnja 1956. Nisam našao podatak o kupovanju za Vilu.

Dalmatinska zagora, oko 1956., tuš (kistom), papir, v. 32 cm, š. 36,5 cm; desno, dolje, kut: K Mateljan (520:SLT;1136)

Nemam podatak o možebitnom izlaganju. Nisam našao podatak o kupovanju za Vilu.

Mato Celestin Medović (Kuna, 17. studenoga 1857.- Sarajevo, 20. siječnja 1920.)

Slikar je krsno ime Mato morao po onodobnim redovničkim pravilima promijeniti 2. veljače 1874. u fra Celestin. To je ime imao do istupanja iz franjevačkog reda 27. srpnja 1897. Poslije je, ostavši svećenik, uz krsno ime zadržao i redovničko bez oznake redovničke pripadnosti. Likovno školovanje: 1880.- 1893. Prva skupna izložba: Proletna međunarodna izložba, Roma, 1884. (točni podatci neistraženi). Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Strossmayerova galerija, 12. prosinca 1887. (otvorenje). Prva izložba u Splitu: Prva Dalmatinska Umjetnička Izložba, Hrvatski Dom, 30. rujna - 13. prosinca 1908.

Bacchanalia u Rimu u doba progona kršćana, 1890., ulje, platno, v. 55,5 cm, š. 92 cm; nepoptisano (520:SLT;1141)

Slika je jedna od sedam pripremljenih slika za onu sliku koju je zagrebačka Moderna galerija (P 60) primila godina 1946. Splitska slika ima na stražnjoj strani okvira naljepnicu s podatkom: "Jero Haller", koja uz podatak iz dubrovačkoga kataloga (1940., broj 75) svjedoči o vlasništvu.

Sveti Jeronim u molitvi, oko 1890., ulje, platno, v. 73 cm, š. 55,5 cm; desno, dolje, kut: Medović (520:SLT;1140)

Podatak iz dubrovačkoga kataloga (1940., broj 71) svjedoči o vlasništvu.

Starica, oko 1890., ulje, platno, v. 41 cm, š. 33,5 cm; lijevo, gore, kut: MEDOVIĆ, na stražnjoj strani okvira: Medović (520:SLT;1142)

U vrijeme slikanja ovih triju slika umjetnik živi u Münchenu (do rujna 1893.). Slika Starica ima na stražnjoj strani okvira pečat koji potvrđuje izradu okvira u Münchenu.

Vlasništvo obitelji Haller Puljezi potvrđuju podatci poslani iz Dubrovnika Nedjeljku Subotiću, koje je on tiskao u svom popisu Medovićevih slika (7. lipnja 1937.) i kataloški podatci dubrovačke Izložbe historijskih i umjetničkih slika, u Palači Sponza (2.- 11. veljače 1940.). One su kupljene za Vilu prije godine 1958., jer su u popisu s podatcima o smještaju umjetnina, koji je pisan prije kupovanja u vremenu oko 22. siječnja 1958., označene kao kupljene.

Hlap i oštrige, oko 1901., ulje, platno, v. 33,5 cm, š. 61,5 cm; lijevo, dolje, kut: (spojena slova) C M. (520:SLT;1144)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Kuni, gdje 1901. započinje graditi ljetnikovac u Crkvicama. Slika je vjerojatno izložena u Zagrebu, u Umjetničkom paviljonu (1. svibnja - 17. lipnja 1901., broj 18). Bila je vlasništvo Ante Tresića Pavičića u Splitu, a Veljko Tresić Pavičić ju je prodao upravi Vile oko 22. siječnja 1958. (100.000 dinara).

Vrijes, 1914., ulje, karton, v. 18 cm, š. 34 cm; lijevo, dolje, kut: (slova C i M spojena) C M Medović (520:SLT;1143)

Na površini je stražnje strane slike zapisano, vjerojatno slikarevim rukopisom: "Beč 17/I. 1914.". Stoga je moguće pretpostaviti izlaganje na izložbi u Opatiji (Društvo za promet stranaca, 9.- 29. travnja 1914.). Slika je bila darovana Anti Tresiću Pavičiću u Splitu, a kupljena je za Vilu od njegovih nasljednika po procjeni od 6. studenoga 1961. (50.000 dinara; za tu je cijenu bila ponuđena i 1958.) uz prijedlog popravka u Konzervatorskom zavodu za Dalmaciju, što je i učinjeno 4. prosinca 1961.

Ivan Meštrović (Vrpolje, 15. kolovoza 1883.- South Bend (Indiana), 16. siječnja 1962.)

Likovno školovanje: 1900.- 1905. Prva skupna izložba: XIX. Ausstellung der Vereinigung bildender Künstler Österreichs Secession, Wien, siječanj - veljača 1903. (nedovoljno istraženo). Prva skupna izložba u domovini: Prva jugoslo-

venska umetnička izložba, Beograd, Velika Škola, 18. rujna - 8. listopada 1904. Prva pojedinačna (manja) izložba i prva izložba u Splitu: Općinsko kazalište, Nova godina 1906. (po opisu u dnevnom listu, na izložbi je okupljeno osam djela). Prva skupna izložba u Splitu: Prva Dalmatinska Umjetnička Izložba, Hrvatski Dom, 30. rujna - 13. prosinca 1908. Prva pojedinačna izložba: London, Victoria and Albert Museum, 24. lipnja 1915. (otvorenje). Prvi javni kip u Splitu: Luka Botić (na Marmontovoj poljani), 5. studenoga 1905.

Marko Marulić, 1924., lijevanje, gips, v. 58 cm, š. 33 cm, d. 40 cm; nepotpisano (520:SLT;1145)

U vrijeme nastajanja kipa umjetnik je živio u Zagrebu (od 1922.). Prve razgovore o spomeniku vodili su s umjetnikom u Dubrovniku Frane Bulić i Mihovil Abramić u studenom 1922. Otkriće spomenika u Splitu bilo je 26. srpnja 1925. Cijeli kip u gipsu, vlasništvo Moderne galerije u Zagrebu (MG 803), čuva Gliptoteka Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu (MZP 1301). Poprsje kipa u gipsu ima (od 19. kolovoza 1931., potvrđeno odlukom Općine 16. lipnja 1932.) Galerija umjetnina u Splitu (520:SLT;1064). Glavu kipa u gipsu, ali ne onu kao što su ove dvije opisane, ima Atelje Meštrović u Zagrebu (broj 19). Od nje je, po umjetnikovu dopuštenju od 4. svibnja 1959., lijevan brončani odljev za brod Marko Marulić (novogradnja splitskog brodogradilišta 150 iz godine 1959.), a drugi je brončani odljev (nepoznatoga dopuštenja i vremena lijevanja) od godine 1965. u Muzeju grada Splita (broj 1242). Nije moguće zaključiti po kojoj je matrici izrađen ovaj gipsani odljev u Vili, jer je on u pojedinostima drukčiji od onih koje sam uspio proučiti. Postojao je u vrijeme oko početka 1958., jer je uvršten u prijedlog razmjesta umjetnina.

Evangelist (možda Ivan), oko 1942., olovka, papir, v. 68,5 cm, š. 44 cm; nepotpisano (520:SLT;1181)

Rukopisom Ive Tartaglije napisana je zabilješka na stražnjoj strani slike: "Ivan Meštrović / Prvi August 1942.". Tada je Meštrović bio u Rimu (pisma obitelji u Split pisao je u srpnju i kolovozu), a Tartaglia u Splitu (u travnju 1942. došao je iz zatočeništva na Liparima). Slika je predana u Vilu 15. kolovoza 1948.

Ivan Mirković (Pag, 17. listopada 1893.- Split, 4. siječnja 1988.)

Likovno školovanje: 1919.- 1923. Prvo javno pokazivanje djela u Splitu: izlog trgovine Singer na Gospodskom trgu, 30. kolovoza 1913. (vijest). Prva skupna izložba: Mate Meneghello Rodić, Josip Botteri i Ivan Mirković, Split, Hrvatski Dom, 2.- 15. prosinca 1915. Prva pojedinačna izložba: Split, Hotel Bellevue, 22.- 27. svibnja 1917. Prva skupna izložba poslije školovanja: Emanuel Vidović, Anđeo Uvodić i Ivan Mirković, Split, Općinska vijećnica, 5.- 17. lipnja 1923. Prva pojedinačna izložba poslije školovanja: Split, Općinska vijećnica, 20. listopada - 5. studenoga 1923. Prvi javni kip u Splitu: Veslač (šezdeseta obljetnica veslačkog športa u Splitu), Športski park Gusara, 30. studenoga 1950. U vrijeme nastajanja kipova u Vili, umjetnik živi u Splitu (ponovno od 1923.).

Žena pleše, oko 1936., lijevanje, gips, v. 46 cm, š. 17 cm, d. 24 cm; na postolju, sprijeda: MIRKOVIĆ (520:SLT;1149)

Kip je vjerojatno iz vremena kada se u prikazima Mirkovićevih izložbi učestali je spominju aktovi (prikaz u Novom Dobu, 13. lipnja 1936.). Jedan takav akt poznat je iz umjetnikova popisa u atelijeru (1945.). Nema podataka o izlaganju, ni kad i kako je kip primljen u Vilu, ali je u njoj bio prije 16. srpnja 1952., kada je posuđen za uređenje vile u Milni na Visu, a vraćen je u Vilu 23. lipnja 1957.

Ribar mota tunju, oko 1939., lijevanje, gips, v. 53 cm, š. 50 cm, d. 29 cm; na prednjoj strani kamena na kojem lik sjedi (okomito na smjer gledanja): MIRKOVIĆ (520:SLT;1147)

Kip je bio godine 1945. u umjetnikovu atelijeru, a vjerojatno je iz vremena izlaganja na većim skupnim izložbama izvan Splita. Prodan je upravi Vile 18. studenoga 1948. (13.000 dinara).

Ribari vuku mrežu, 1942., lijevanje, gips bojen, v. 30 cm, š. 38 cm, d. 18 cm; na podnožju, unutrašnja strana: Ivan Mirković / Split / 1942 (520:SLT;1148)

Kip je godine 1945. umjetnik čuvao u atelijeru, a nije poznato gdje i kada ga je izlagao. Prodan je upravi Vile 18. studenoga 1948. (8.000 dinara).

Predradnja za spomenik poginulima u Narodnooslobodilačkom ratu 1941.- 1945. u Skopju, 1947., lijevanje, gips, v. 27 cm, š. 32 cm, d. 16 cm; nepotpisano (520:SLT;1151)

Spomenik je otkriven u Skopju 2. kolovoza 1949. Umjetnik ga je počeo raditi oko godine 1947., ako je suditi po jednom dijelu cjeline (Žena u borbi), izloženom tada na Prvomajskoj izložbi. U popisu s podacima o smještaju umjetnina, koji je pisan prije kupovanja u vremenu oko 22. siječnja 1958., ovaj je kip označen kao kupljen.

Jerolim Miše (Split, 25. rujna 1890.- Split, 14. rujna 1970.)

Likovno školovanje: 1910.- 1914. Prva pojedinačna izložba i prva u Splitu: Općinska vijećnica, 2.- 10. srpnja 1914. Prva skupna izložba: Hrvatski Proljetni Salon, Zagreb, Umjetnički salon, Ilica 54, 26. ožujka - 15. travnja 1916.

Kuća u Splitskoj, 1922., akvarel, papir, v. 31 cm, š. 45 cm; desno, dolje, kut: Miše 22 (520:SLT;1152)

Ovu je sliku, na izložbi Nezavisne grupe hrvatskih umjetnika, u Salonu Galić (30. rujna - 15. listopada 1924.), kupio 11. listopada (za 1.500 dinara) Branko Novaković, ravnatelj Srpske Centralne Banke u Splitu (Bernardov prolaz 1). Nema podataka od koga, kako i kada je slika primljena u Vilu.

Božuri, 1934., ulje, platno na drvu, v. 50 cm, š. 42 cm; lijevo, gore, kut: J Miše 34 (520:SLT;1153)

U vrijeme nastanka ovih slika umjetnik živi u Slavonskom Brodu (do 1923.) i u Zagrebu (do 1937.), ali skoro svake godine ljetuje ili na Braču ili Šolti ili u dubrovačkoj okolici. Ova je slika bila na Osmoj izložbi Grupe trojice u foyeru Općinskog kazališta u Splitu (16. prosinca 1934.- 3. siječnja 1935., broj 8), ali nema podatka tko ju je kupio. Slika je bila 25. rujna 1950. procijenjena u nekoga

neimenovana splitskoga vlasnika (30.000 dinara), pa je vjerojatno po toj cijeni kupljena za Vilu.

Ljubomir Nakić (Zadar, 13. prosinca 1901.- Split, 12. lipnja 1961.)

Likovno školovanje: Firenze, Akademija (neistraženo); Split, atelijer Virgil Meneghello Dinčić (neistraženo). Prva pojedinačna izložba: Šibenik, 1931. (neistraženo). Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Galić, 25. listopada - 4. studenoga 1938. Prva skupna izložba: Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 18. prosinca 1938.- 31. siječnja 1939.

Ulica u Kairu, 1944. ili 1948., akvarel, papir, v. 36,5 cm, š. 26,5 cm; lijevo, dolje, kut: Lj. Nakić (520:SLT;1154)

Slikar živi u Splitu (od 1921.), a u ratnom zbjegu u El Shattu radi u likovnoj radionici (1. svibnja 1944.- 5. travnja 1945.), pa je možda iz toga vremena ili kao uspomena na to vrijeme naslikana i ova slika. Bila je izložena na Trećoj prvomajskoj izložbi, Salon Galić, 1.- 15. svibnja 1948. (broj 33). Kupljena je zajedno sa slikom Ribarske kuće (svaka po 6.000 dinara) za Vilu 18. studenoga 1948.

Ribarske kuće, oko 1948., akvarel, papir, v. 29,5 cm, š. 39,5 cm; lijevo, dolje, kut: Lj. Nakić (520:SLT;1155)

Ribarska kuća, oko 1948., akvarel, papir, v. 29 cm, š. 39 cm; lijevo, dolje, kut: Lj. Nakić (520:SLT;1156)

Nije poznato kako i kada je kupljena ova slika.

Petar Pallavicini (Korčula, 15. lipnja 1887. - Dubrovnik, 22. listopada 1958.)

Likovno školovanje: 1905.- 1912. Prva pojedinačna izložba: Praha, Rubešov salon, svibanj 1917. (ostali podatci neistraženi). Prva skupna izložba i prva izložba u Splitu: Izložba jugoslavenskih umjetnika iz Dalmacije, Velika Realka, 27. ožujka - 15. svibnja 1919.

Mais, oko 1925., lijevanje, gips bojen, v. 27 cm, š. 16 cm, d. 16 cm; na postolju, sprijeda: PALAVICINI (520:SLT;1157)

U vrijeme nastanka ovoga kipa umjetnik živi u Beogradu (od 1921.). Kip je bio izložen u Splitu, na izložbi sa slikama Marina Tartaglije, u Salonu Galić (28. svibnja - 14. lipnja 1925.). Na dan otvorenja kupio ga je Ivo Tartaglia za 1.500 dinara. Izložen je u njegovoj gostinjskoj sobi (broj 30, vrijednost 1.000 dinara). Kip je predan u Vilu 15. kolovoza 1948.

Vjekoslav Parać (Solin, 2. veljače 1904.- Zagreb, 4. kolovoza 1986.)

Likovno školovanje: 1922.- 1930. i 1935. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 15.- 28. ožujka 1929. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Sokolski Dom (prije Hrvatski Dom), 27. rujna - 13. listopada 1929. Prva skupna izložba: Troisième Salon d'Art Français Indépendant, Paris, 83, Rue la Boétie, 24. travnja - 31. svibnja 1931.

U kazalištu, 1927., litografija, papir, v. 50 cm, š. 30 cm; desno, dolje, kut: V Parać 27. (520:SLT;1159)

U vrijeme nastanka ove slike umjetnik živi u Zagrebu. Sliku je godine 1929. imao Ante Tresić Pavičić. Olga Tresić Pavičić prodala ju je (za 40.000 dinara) upravi Vile po procjeni od 6. studenoga 1961.

Dječak, 1928., ulje, drvo, v. 40, š. 30 cm; lijevo, dolje, kut: V Parač 928. (520:SLT;1167)

U vrijeme nastanka ove slike umjetnik živi u Solinu (od 1928.). Slika je vjerojatno bila na izložbi u Splitu 1929. godine. Ostao je otraga olovkom zabilježen broj 29 i cijena (2.000 dinara). Cijena je vjerojatna, jer je prvi vlasnik slike Ivo Tartaglia odredio joj novčanu vrijednost od 1.500 dinara, kad ju je izložio u svojoj gostinjskoj sobi (broj 36). Predana je u Vilu 15. kolovoza 1948.

Kuća u Vranjicu, 1929., ulje, platno lijepljeno na karton, v. 55 cm, š. 45,5 cm; lijevo, dolje, kut: V Parač 29. (520:SLT;1158)

Sliku je kupio Ante Tresić Pavičić vjerojatno na izložbi u Splitu godine 1929. Njegova supruga Olga prodala je sliku Vili po procjeni od 6. studenoga 1961. (50.000 dinara)

Pariz, 1930., akvarel, papir, v. 25,5 cm, š. 22 cm; lijevo, dolje, kut: V Parač / Paris 30 (520:SLT;1161)

Slikar je u Parizu od kasne jeseni godine 1929. do rujna 1931. Slike nastale u Parizu izložio je u Salonu Galić od 14. do 24. travnja 1934. Nije bilo moguće doznati tko je bio prvi vlasnik ove slike, a kupljena je za Vilu po procjeni od 25. rujna 1950. (9.000 dinara).

Mostar, 1931., ulje, platno, v. 41 cm, š. 33 cm; lijevo, dolje, kut: V Parač 31 (520:SLT;1166)

Slikar je bio unovačen godine 1931. Ova slika pokazuje predio što ga je gledao iz vojarne. Sliku je na izložbi u Salonu Galić (broj 21, vrijednost u katalogu 1.500 dinara; otraga je olovkom napisan iznos 1.600) kupio 14. travnja 1934. Ivo Tartaglia za 1.200 dinara. Nema podatka gdje je bila izložena u njegovu stanu i nije zapisano da je iz toga stana predana u Vilu.

Solin, oko 1931., ulje, platno, v. 38 cm, š. 52,5 cm; desno, dolje, kut: V Parač (520:SLT;1160)

Nije moguće zaključiti kada je izložena ova slika ni tko joj je bio vlasnik. Kupljena je za Vilu po procjeni od 25. rujna 1950. (25.000 dinara). Otraga je nedovršena slika luke i željezničke postaje u Solinu iz vremena oko godine 1929.

Korčula, 1933., akvarel, papir, v. 24 cm, š. 38,5 cm; lijevo, dolje, kut: V Parač (520:SLT;1162)

Slika je vjerojatno naslikana kad je slikar godine 1933. putovao po južnoj Dalmaciji. Kupila ju je na izložbi u Salonu Galić (broj 29) splitska Pučka Čitaonica za 500 dinara. Sliku je Vili prodao (sada nepoznati vlasnik u Splitu, po procjeni od 25. rujna 1950. (9.000 dinara).

Dubrovački galijon u splitskoj luci u sedamnaestom stoljeću, 1936., olovka, papir, v. 38,5 cm, š. 51,5 cm; desno, dolje, kut: V Parač (520:SLT;1164)

Slika je nastala u pripremnim radovima za narudžbu Jadranske straže u Splitu. O tom radu ima službena vijest sa sjednice Općeg odjeljenja od 13. svibnja 1936.: "Odobrene su skice akademskog slikara Vjekoslava Paraća za dve istorijske slike za muzej. Prva: Veće grada Splita predaje Andriji II pri polasku na križarsku vojnu dve galije; druga: Split, trgovačka luka u XVII stoleću. O ovim slikama još imaju da dadu mišljenje profesori gospoda dr. Karaman, Ivačić i Fisković." (tiskano u lipnju 1936.). Prva je slika nestala iz Muzeja Jadranske straže u Splitu, a sačuvana je jedna priprema slika za nju, prije vlasništvo Ive Tartaglije, sada u Galeriji umjetnina (520:SLT;41). Druga je slika ostala sačuvana u splitskom Pomorskom muzeju. Priprema slika za nju umjetnik je čuvao, pa je tako mogao ovu sliku prodati upravi Vile 18. studenoga 1948. za 8.000 dinara.

Stari Luka na zidu baštine, 1938., ulje, drvo, v. 46 cm, š. 38 cm; desno, dolje, kut: V Parać 38 (520:SLT;1165)

Slikar je sliku prodao upravi Vile 18. studenoga 1948. za 12.000 dinara.

Hrvatski brodovi u desetom stoljeću, oko 1948., sepija, papir, v. 56 cm, š. 69 cm; desno, dolje, kut: V Parać (520:SLT;1163)

Nisam mogao odrediti točnu vremensku odrednicu slike što ju je slikar prodao upravi Vile 18. studenoga 1948. za 6.000 dinara.

Pavao Perić (Ercegovci, 1. veljače 1907.- Zagreb, 14. srpnja 1978.)

Likovno školovanje: 1923.- 1927. Prva skupna izložba: Četrnaesta izložba hrvatskih umjetnika, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 21. listopada - 25. studenoga 1939. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon likovnih umjetnika, 2.- 15. travnja 1951. Prva izložba u Splitu: Izložba skulptura i crteža / Pavao Perić / Višnja Ercegović, Dom kulture, 1.- 15. listopada 1951. Umjetnik od studentskih dana živi u Zagrebu.

Dvije seljanke iz Dicma, oko 1943., lijevanje, terakota, v. 26 cm, š. 19 cm, d. 16 cm; nepotpisano (520:SLT;1168)

Nije istraženo gdje i kada je ovaj kip bio izložen, pa je ostalo nepoznato i ime prvog vlasnika, način i vrijeme primitka kipa u Vilu. Galerija suvremene umjetnosti u Zagrebu ima ovaj kip (GSU 437, kupljen godine 1957. iz vlasništva Žimbrek).

Ordan Petlevski (Prilep, 24. kolovoza 1930.- Zagreb, 22. siječnja 1997.)

Likovno školovanje: 1950.- 1955. Prva skupna izložba: Prvi zagrebački tri-jenale, Zagreb, Umjetnički paviljon, 5.- 25. studenoga 1955. Prva pojedinačna izložba: Paris, La cloche, 21. veljače - 25. ožujka 1961.

Crkva svetoga Dimitrija u Varošu u Prilepu, 1955., tuš (perom i kistom), papir, v. 34,5 cm, š. 54,5 cm; lijevo, dolje, kut: (olovkom, nije potpis) O. Petlevski 55 Markov grad (520:SLT;1169)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu (od 1950.). Nije još istraženo gdje i kada je slika kupljena za Vilu. Uredovna bilješka na stražnjoj strani ima novčanu vrijednost 23.286 dinara i podatak koji bi mogao značiti ku-

povanje u godini 1960. Po svjedočanstvu umjetnika, iz razgovora od 20. lipnja 1991., potpis nije njegov.

Antun Petričić (Komiža, 7. veljače 1902.- Split, 23. listopada 1950.)

Likovno školovanje: Paris, atelijer Émile-Othon Friesz, 1923.- 1939. (neistraženo). Prva skupna izložba i prva izložba u Splitu: Prima Mostra d'Arte Spalatina, Općinska palača (Palazzo del Conte), 7.- 21. lipnja 1942. U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Splitu (od 1941. i ponovno od ljeta 1950.).

Mrtva priroda, 1942., ulje, karton, v. 65 cm, š. 47,5 cm; desno, gore, kut: a. Petričić 42 (520:SLT;1170)

Sliku je imao Ivo Tartaglia, ali od kada i kako, ostalo mi je nepoznato. Ona je u Vili od 15. kolovoza 1948.

Pariz, 1950., ulje, drvo, v. 34 cm, š. 42,5 cm; desno, dolje, kut: a. Petričić 50 (520:SLT;1171)

Pariz, 1950., ulje, drvo, v. 33,5 cm, š. 41,5 cm; desno, dolje, kut: a. Petričić 50 (520:SLT;1172)

Ove dvije slike Pariza slikao je Petričić najvjerojatnije u Splitu, u svojim zadnjim danima, a to je mogao po sjećanju. Kupljene su za Vilu od neimenovanoga vlasnika, po procjeni od 25. rujna 1950. Svakoj je cijena 10.000 dinara.

Bartol Petrić (Stari Grad, 30. travnja 1899.- Split, 24. listopada 1974.)

Likovno školovanje: 1922.- 1929. Prva pojedinačna izložba i prva izložba u Splitu: trgovina u palači Geremia, 8.- 22. siječnja 1931. Prva skupna izložba: Salon des Indépendants, Paris, 1934. (neistraženo). Prva skupna izložba u domovini: Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 18. prosinca 1938. - 31. siječnja 1939.

Kokoše, 1948., ulje, drvo, v. 31 cm, š. 38,5 cm; lijevo, dolje, kut: P. B., otraga: Petrić Bartol (520:SLT;1173)

Izložena na Tećoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić od 1. do 15. svibnja 1948. (broj 44, cijena 5.000 dinara). Bila je prodana upravi Vile 18. studenoga 1948. za višu cijenu (8.000 dinara).

Tvornica Dalmacija u Dugom Ratu, 1949., sepija, papir, v. 20,5 cm, š. 29,5 cm; lijevo, dolje, kut: B Petrić 49 (520:SLT;1174)

U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Jelsi. Tvornica je u Dugom Ratu sagrađena godine 1913., a proizvodi karbid i cijanamid. Slika je izložena na Četvrtoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić od 1. do 15. svibnja 1949. (broj 44) i prodana upravi Vile 19. svibnja 1949. (6.000 dinara).

Oton Postružnik (Maribor, 26. ožujka 1900.- Zagreb, 21. siječnja 1978.)

Likovno školovanje: 1915. i 1918.- 1925. Prva skupna izložba: Umjetnička izložba, Varaždin, foyer Kazališta, 24. listopada - 2. studenoga 1924. Prva pojedinačna izložba: Lisboa, 1936. (neistraženo). Prva pojedinačna izložba u domovini: Impresije iz Španjolske, Portugala i Pariza, Zagreb, Salon Ulrich, 10.- 30. siječnja 1937. Prva skupna izložba u Splitu: Izložba umjetnika partizana, Botičeva

poljana (srednja palača), 23. prosinca 1944.- 20. siječnja 1945. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 15.- 30. travnja 1963.

Kuće u Trpnju, 1956., ulje, platno, v. 73 cm, š. 99,5 cm; dolje, sredina: OP 56 (520:SLT;1175)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu (ponovno od 1947.), a svake godine po nekoliko mjeseci boravi u Trpnju (od 1949.). Ostalo je neistraženo kad je i gdje slika bila izložena, kupljena i predana Vili, ali je spomenuta kao poželjna u prijedlogu razmještaja umjetnina iz vremena oko početka 1958. Postoji samo zabilješka o cijeni (90.000 dinara).

Vanja Radauš (Vinkovci, 29. travnja 1906.- Zagreb, 24. travnja 1975.)

Likovno školovanje: 1924.- 1930. Prva skupna izložba: Umjetnici za umjetnike, Zagreb, knjižara Kugli, 1. ožujka 1932. (otvorenje). Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 18.- 30. studenoga 1939. Prva skupna izložba u Splitu: Izložba umjetnika partizana, Botičeva poljana (srednja palača), 23. prosinca 1944.- 20. siječnja 1945. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 3.- 20. listopada 1964.

Žetelica, oko 1936., lijevanje, bronca, v. 58 cm, š. 26 cm, d. 25 cm; na zemlji kod lijeve noge lika: RADAUŠ (520:SLT;1176)

U vrijeme nastanka ovoga kipa umjetnik živi u Zagrebu. Kip je bio izložen na Trećoj izložbi zagrebačkih umjetnika u Umjetničkom paviljonu (17. svibnja - 17. lipnja 1936.). Nije moguće istražiti tko ga je tada kupio ni kako je i kada primljen u Vilu. U popis s podacima o smještaju umjetnina, u dijelu koji je pisan rukopisom, a vremenski bi to moglo biti u prvim mjesecima 1958., ovaj je kip uvršten kao smješten u skladištu.

Nikola Reiser (Mirnovac, 14. listopada 1918.)

Likovno školovanje: 1939.- 1942., 1945., 1949.- 1950. Prva skupna izložba i prva izložba u Splitu: Izložba umjetnika partizana, Botičeva poljana (srednja palača), 23. prosinca 1944.- 20. siječnja 1945. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, 14.- 27. studenoga 1951. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 5.- 20. svibnja 1962.

Žena, 1960., gvaš, papir, v. 33,5 cm, š. 25 cm; desno, dolje, kut: (olovkom) Reiser 60 (520:SLT;1177)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Zagrebu (od 1947.). Nije moguće istražiti gdje je i kada slika kupljena za Vilu, ali je spomenuta kao poželjna u prijedlogu razmještaja umjetnina iz vremena oko početka 1958. Na stražjoj je strani slike uredovna zabilješka s podatkom o cijeni (49.160 dinara) i brojem koji bi mogao biti godina 1960.

Maria Salghetti-Miotto (Zadar, 6. svibnja 1889.- Zadar, 17. lipnja 1916.)

Prikupio sam tek nekoliko vijesti o umjetnici. U rodu joj je ugledni slikar Francesco Salghetti Drioli, ali nisam siguran u kakvom rodu. Nema podataka o školovanju. Udala se u Zadru, 31. svibnja 1911. za inženjera Umberta Miotta, iz

obitelji splitskih zlatara i trgovaca. Po životnoj dobi prije udaje, mogla je biti likovno školovana, iako vijest o smrti (Narodni List, 21. lipnja 1916.) spominje samo riječ "naobražena". Novinar zna obiteljske podatke: suprug je ravnatelj Bakmazove obrtničke škole, ima nekako dijete, roditelji i braća su joj živi, ali ne spominje njezino slikanje. Godine 1922. Alessandro Dudan piše o njoj: "lasciò alcuni buoni dipinti (ritratti)". Nema podataka o prvom vlasniku slike i o načinu nabave za Vilu. Možda će nova istraživanja potvrditi pretpostavku o ovoj slici kao o autoportretu.

Ženski portret, 1915., ulje, platno, v. 51,5 cm, š. 39 cm; desno, gore, kut: M. Miotto Salghetti 1915. (520:SLT;1146)

Ivan Sikavica (Stari Grad, 1. kolovoza 1911.- Split, 9. srpnja 1952.)

Likovno školovanje nije imao. Prva pojedinačna izložba i prva izložba u Splitu: Društvo Hrvatsko Srce, Marulićeva 6, 10.- 25. lipnja 1938. Prva skupna izložba: Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Zagreb, Dom likovnih umjetnosti, 18. prosinca 1938.- 31. siječnja 1939.

Postira, oko 1948., ulje, platno, v. 50,5 cm, š. 64 cm; lijevo, dolje, kut: Sike, otraga: I. SIKAVICA (520:SLT;1179)

Slika je kupljena za Vilu 18. studenoga 1948. (10.000 dinara).

Poslije podne, 1949., ulje, platno, v. 48,5 cm, š. 67,5 cm; desno, dolje, kut: I. Sikavica (520:SLT;1178)

U vrijeme slikanja ovih slika umjetnik živi u Splitu (od srednjoškolskih dana, 1925. godine), a nije istraženo kada (poslije 1945.) radi u Kninu, Sinju i Omišu. Slika je bila izložena na Četvrtoj prvomajskoj izložbi u Salonu Galić od 1. do 15. svibnja 1949. (broj 48; cijena 25.000 dinara; adresa: Gorička 4, Split). Prodana je upravi Vile 19. svibnja 1949. za 20.000 dinara.

Zulejka Stefanini-Tučan (Split, 6. siječnja 1912.)

Likovno školovanje: Zagreb, Akademija, keramički tečaj (Hinko Juhn), 1932.- 1933.; Wien, privatna škola (Herta Bucher), 1936.; Praha (neistraženo). Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 15.- 26. veljače 1936.

Ribar, 1938., modelirani lik na šuplje, glazirana keramika, v. 30 cm, š. 30 cm, d. 14 cm; na nutarnjoj strani podnožja: ZULEJKA (520:SLT;1180)

U vrijeme nastanka kipa umjetnica živi u Zagrebu. Po svjedočenju Marine Baričević (u pismu, 19. ožujka 1990.) kad je vidjela fotografiju kipa, umjetnica se točno sjetila kad je bio izložen: na njezinoj drugoj pojedinačnoj izložbi (Zagreb, Salon Ulrich, 15.- 25. prosinca 1939.), ali kada je i kome bio (pro)dan i kakav mu je mogao biti put do Vile, nije bilo moguće doznati.

Vilim Svečnjak (Zagreb, 12. srpnja 1906.- Zagreb, 3. lipnja 1993.)

Likovno školovanje: 1927.- 1934. Prva skupna izložba: Prva izložba zagrebačkih umjetnika, Zagreb, Umjetnički paviljon, 10. svibnja - 10. lipnja 1934. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Umjetnički paviljon, 29. listopada - 15. studenoga

1939. Prva izložba u Splitu: Grupa hrvatskih umjetnika, Salon Galić, 1.- 15. veljače 1937.

Vrt Venanzi u Assisiju, 1944., ulje, platno, v. 50 cm, š. 65 cm; nepotpisano (520:SLT;1182)

Slikar je ovu sliku kao svoju prepoznao u našem dopisivanju (27. lipnja 1990.). Slikana je godine 1944. kada je umjetnik živio u tom umbrijskom gradu, u bijegu iz Zagreba od prijetjećeg uhićenja i izrečene osude u odsutnosti. Po njegovu sjećanju, slika je kupljena za Republiku oko godine 1952., zajedno s još pet, šest djela. Možda je to bilo na pojedinačnoj izložbi u zagrebačkim Salonima od 1. do 15. travnja 1952.

Majka, 1945., litografija, papir, v. 35 cm, š. 25 cm; desno, dolje, kut: Svečnjak (520:SLT;1183)

Na stražnjoj je strani slike podatak o vjerojatnom prvom vlasniku: "Projektno nadzorni biro Izvršno". Muzej revolucije naroda Hrvatske u Zagrebu ima umjetnikov podatak o nastanku slike na putovanju iz Splita u Rijeku godine 1945. Obje su slike bile u Vili prije godine 1958. jer su spomenute u prijedlogu razmjesta umjetnina iz vremena oko početka 1958.

Frano Šimunović (Dicmo, 10. listopada 1908.- Zagreb, 28. ožujka 1995.)

Likovno školovanje: 1930.- 1934. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 1.- 14. rujna 1935. (u pripremama za nju, slikar je priredio izložbu u svom atelijeru; prikazana je u tisku 19. kolovoza 1934.). Prva skupna izložba: Treća izložba zagrebačkih umjetnika, Zagreb, Umjetnički paviljon, 17. svibnja - 17. lipnja 1936. Prva izložba u Splitu: Salon Galić, 5.- 20. svibnja 1938.

Čovjek s majmunom, 1935., sepija, papir, v. 21 cm, š. 11 cm; nepotpisano (520:SLT;1184)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik je u Španjolskoj, na nagradnom studentskom putovanju (1934.- 1935., darovatelj nagrade: Ivan Meštrović i Božo Banac), a od godine 1929. živi u Zagrebu. Slika je izložena na prvoj splitskoj izložbi. Nju je, uz još jednu, kupio Ivo Tartaglia (20. svibnja 1938. za ukupno 500 dinara, a po bilješci na stražnjoj strani ova je slika imala cijenu 100 dinara). Bila je predana u Vilu 15. kolovoza 1948.

Slavko Šohaj (Zagreb, 8. lipnja 1908.)

Likovno školovanje: 1926.- 1932. Prva skupna izložba: Sedma izložba Grupe trojice, Zagreb, Umjetnički paviljon, 4.- 20. studenoga 1934. Prva pojedinačna izložba: Paris, Galerie Yougoslave, 31. listopada 1952. (otvorenje). Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 15.- 25. studenoga 1963.

Orebići, oko 1957., pastel, papir, v. 32 cm, š. 44 cm; lijevo, dolje, kut: ŠOHAJ (520:SLT;1185)

U nedostatku podataka valja pretpostaviti kupovanje slike za Vilu na nekoj skupnoj izložbi u Zagrebu od 1957. do 1960. godine, jer je spomenuta kao poželjna

u prijedlogu razmještaja umjetnina iz vremena oko početka 1958. U bilješci na stražnjoj strani naznačena je novčana vrijednost (38.582 dinara).

Marino Tartaglia (Zagreb, 3. kolovoza 1894.- Zagreb, 21. travnja 1984.)

Likovno školovanje: 1912.- 1913. Prva skupna izložba: Mostra d'Arte Indipendente, Roma, Galleria de "L'Epoca", svibanj - lipanj 1918. Prva skupna izložba u domovini: Izložba jugoslavenskih umjetnika iz Dalmacije, Split, Velika Realka, 27. ožujka - 15. svibnja 1919. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 14.- 27. prosinca 1964.

Mrtva priroda, 1921., ulje, platno, v. 47,5 cm, š. 66,5 cm; lijevo, dolje, kut: tartaglia (520:SLT;1186)

U vrijeme nastanka ove slike umjetnik živi u Beču (1921.- 1924.). Bila je izložena u Splitu, na izložbi s kipovima Petra Pallavicinija, u Salonu Galić (28. svibnja - 14. lipnja 1925.). Na otvorenju ju je kupio Ivo Tartaglia za 4.000 dinara, a bila je izložena u njegovoj gostinjskoj sobi (broj 39, vrijednost 6.000 dinara). Predana je u Vilu 15. kolovoza 1948.

Ivan Tišov (Viškovci, 8. veljače 1870.- Zagreb, 19. rujna 1928.)

Likovno školovanje: 1889.- 1894. i 1913.- 1914. Prva skupna izložba: Ivan Tišov i Robert Frangeš Mihanović, Zagreb, Palača Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (Šesta dvorana), 17.- 31. prosinca 1893. Slikar živi u Zagrebu od 1. studenoga 1895.

Stvaranje svijeta, ulje, platno, v. 58 cm, š. 52,5 cm; nepotpisano (520:SLT;1187)

Prošlost je slike neproučena. Na njoj su ostaci naznake mreže za povećavanje, ali još nisam našao podatak je li bila negdje slikana uvećana. Na stražnjoj je strani bilješka: "S ... a (slova izjedena, možda: Slika) 'Rađanje sunca' od Ivana Tišova ulje vel. 63x52". Na okviru je ime "Ing. Gaj". Ostaje nepoznato je li to inženjer Ljudevit Gaj, koji je 25. rujna 1950. sudjelovao u procjeni i kupovanju slika za Vilu ili je to prijašnji vlasnik iz obitelji Gaj u Zagrebu, koja ima mnogo nepotpisanih Tišovljevih slika. U popisu s podacima o smještanju umjetnina, koji je pisan prije kupovanja u vremenu oko 22. siječnja 1958., ova je slika označena kao kupljena.

Milan Tolić (Split, 1. rujna 1899.- Split, 20. studenoga 1990.)

Slikarevo je krsno ime Toma. Pod tim je imenom izlagao 1919., a pod imenima Milan Toma izlagao je 1921., dok je pod imenom Toma bio 24. ožujka 1922. upisan u Akademiju. Ostao je u Akademiji samo u ljetnom polugodištu godine 1922. Prva skupna izložba: Izložba jugoslavenskih umjetnika iz Dalmacije, Split, Velika Realka, 27. ožujka - 15. svibnja 1919. Prva pojedinačna izložba: Trogir, Općinska dvorana, 22. svibnja - 5. lipnja 1921. Prvo pojedinačno pokazivanje slika u Splitu: izlog trgovine Ševeljević na Narodnom trgu, 10. rujna 1921. (vijest). Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Galić, 15.- 25. studenoga 1924.

Most na Solinskoj cesti u Splitu, 1926., ulje, platno, v. 34 cm, š. 47,5 cm; desno, dolje, kut: M Tolić (520:SLT;1188)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Splitu (ponovno od 1922. do 1934.). Izložena je na pojedinačnoj izložbi u Salonu Galić od 10. do 22. lipnja 1926. Kupio ju je Ivo Tartaglia 19. lipnja 1926. (broj 47; cijena 2.000 ispravljena je u 1.000 dinara). Izložio ju je u svom domu, u radnoj sobi (broj 131, vrijednost 1.000 dinara). Nisam našao podatke o vremenu primanja u Vilu.

Anđeo Uvodić (Split, 2. listopada 1880.- Split, 6. veljače 1942.)

Likovno školovanje nije imao. Prvo javno pokazivanje slike u Splitu: izlog trgovine Ševeljević na Gospodskom trgu, 11. studenoga 1905. (vijest). Prva skupna izložba: Prva Dalmatinska Umjetnička Izložba, Split, Hrvatski Dom, 30. rujna - 13. prosinca 1908. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon Ulrich, 30. ožujka - 15. travnja 1917. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Salon Galić, 5.- 15. travnja 1926. Umjetnik stalno živi u Splitu.

Kod crkve svetoga Mikule u Velom Varošu u Splitu, 1922., bakropis, papir, v. 38,5 cm, š. 28 cm (ploča: v. 246 mm, š. 182 mm); lijevo, dolje, kut: Kod Sv. Mikule (Split, V.Varoš), desno, dolje, kut: A Uvodić 22 (520:SLT;1192)

Kuća Bratovštine svetoga Mikule na Stagnji u Splitu, 1922., bakropis, papir, v. 29 cm, š. 37 cm (ploča: v. 250 mm, š. 182 mm); lijevo, dolje, kut: Bratska kuća (Sv. Mikula V.Varoš Split), desno, dolje, kut: A Uvodić 22 (520:SLT;1193)

Brodgradilište kod kule Kamerlengo u Trogiru, 1922., bakropis, papir, v. 29 cm, š. 34,5 cm (ploča: v. 172 mm, š. 238 mm); lijevo, dolje, kut: Škver Kamerlengo (Trogir), desno, dolje, kut: A Uvodić 22 (520:SLT;1190)

Slike su vjerojatno bile izložene i kupljene na izložbi Emanuel Vidović, Anđeo Uvodić i Ivan Mirković (Split, Općinska vijećnica, 5.- 17. lipnja 1923.), jer je tada kupljeno mnogo djela, ali o tom nema točnih podataka. Slike je imao Ivo Tartaglia u svojem domu: Kod Sv. Mikule (otraga je vjerojatno umjetnikovim rukopisom broj 54) u sobi za sviranje (broj 184, vrijednost 200 dinara); Bratska kuća i Škver Kamerlengo bile su izložene na verandi (brojevi 108 i 109, vrijednost po 200 dinara). Bratska kuća je u Jerinoj ulici broj 8 (podatak Perislava Petrića, 11. srpnja 1990.).

Split, oko 1924., bakropis, papir, v. 31,5 cm, š. 36,5 cm (ploča: v. 213 mm, š. 265 mm); lijevo, dolje, kut: Split, desno, dolje, kut: A Uvodić (520:SLT;1194)

U popisu grafika prodanih na izložbi Emanuel Vidović i Anđeo Uvodić, u Salonu Galić (31. svibnja - 13. lipnja 1924.), prodana su dva bakropisa Splitska luka (3. lipnja Gradskoj Štedioni; 5. lipnja Klubu Trgovačke Akademije, po 200 dinara), a nije zabilježena prodaja te slike Ivi Tartagliji (kupio je 2. lipnja, za 100 dinara, bakropis Sa Matejuške). On je imao Splitsku luku, izloženu u sobi za sviranje (broj 210, vrijednost 200 dinara). Na stražnjoj strani slike u Vili zapisan je broj 36.I.

Hvar, oko 1928., bakropis, papir, v. 21 cm, š. 26,5 cm (ploča: v. 134 mm, š. 150 mm); lijevo, dolje, kut: Hvar, desno, dolje, kut: A Uvodić (520:SLT;1189)

Vjerojatno je ova grafika bila dio zbirke od pedeset bakropisa pod naslovom Dalmacija. Izdana je godine 1928. i bila izložena u Salonu Galić od 6. do 20. stu-

denoga 1928. Ovo su nesigurni podatci, jer do sada nisam našao ni zbirku ni katalog, koji je izložba imala. Slika je bila vlasništvo Ante Tresića Pavičića, a njegova ju je udovica Olga prodala upravi Vile 6. studenoga 1961. za 10.000 dinara.

Slika je ukradena na izložbi Grafike iz prve polovine dvadesetoga stoljeća u Galeriji umjetnina (otvorena 17. srpnja 1997. u prostoru u Ulici kralja Tomislava 15).

Iz Babine ulice u Splitu, 1937., litografija, papir, v. 28,5 cm, š. 27 cm; desno, dolje, kut: A. U. (520:SLT;1191)

Slika je bila izložena u Salonu Galić na izložbi Stari Split koji nestaje (23. prosinca 1937.- 4. siječnja 1938.). Nije moguće tvrditi da ju je na izložbi kupio Ivo Tartaglia, jer je u podatcima samo ukupan broj prodanih slika (25) i cijena (9.100 dinara). Nije sigurno pripada li broj 69 na stražnjoj strani slike toj izložbi ili je to neki drugi znak, jer ona nije u popisu umjetnina u Tartaglijinu domu, odakle je bila predana u Vilu 15. kolovoza 1948.

Milivoj Uzelac (Mostar, 23. srpnja 1897.- Cotignac, 6. lipnja 1977.)

Likovno školovanje: 1912.- 1918. Prva skupna izložba: Druga izložba umjetničkog obrta, Zagreb, Salon Ulrich, 14.- 31. prosinca 1912. Prva skupna izložba poslije školovanja: Sedma izložba Proletnog salona, Zagreb, Obrtna škola, 17. prosinca 1919.- 17. siječnja 1920. Prva pojedinačna izložba: Paris, Galerie Milhaud (Librairie Marguerite), 14.- 25. travnja 1925.

Konji, 1930., ulje, platno, v. 54 cm, š. 73 cm; desno, dolje, kut: Uzelac (520:SLT;1195)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Parizu (stalno od 1923., od 1928. u atelijeru: 4bis, Square Desnouettes), ali često odlazi na ladanje. Godine 1930. upoznaje buduću drugu suprugu Rosemarie de la Reyère, koju često slika, pa je možda i njezin lik na ovoj slici. Nema podatka o prvom vlasniku slike, ni kako i od kada je u Vili. Na stražnjoj je strani okvira naziv slike, godina i cijena (3.000 dinara). Ivo Tartaglia je u svom domu (soba za sviranje, broj 200, vrijednost 2.000 dinara) imao pastel Zamišljena (60 cm, 70 cm; nije moguće znati je li prvi ili drugi broj visina), koji nije ni u splitskoj Galeriji umjetnina niti je bio u Vili.

Emanuel Vidović (Split, 24. prosinca 1870.- Split, 1. lipnja 1953.)

Likovno školovanje: 1886.- 1890. Prva skupna izložba: Esposizioni Riunite, Milano, 1894. (neistraženo). Prvo javno pokazivanje slike u Splitu: izlog trgovine Ševeljević na Gospodskom trgu, 30. listopada 1896. (vijest). Prva skupna izložba u Splitu: Emanuel Vidović i Josip Lalić, foyer Općinskog kazališta, 8.- 14. travnja 1901. Prva pojedinačna izložba u Splitu: foyer Općinskog kazališta, 20. rujna - 15. listopada 1903. Slikar živi u Splitu (ponovno od godine 1895.).

Splitska luka, 1929., ulje, platno, v. 59,5 cm, š. 94,5 cm; lijevo, dolje, kut: E. VIDOVIĆ (520:SLT;1200)

Nema točnih podataka o vremenu nastanka i o prvom izlaganju. Usporedbom s katalogom umjetnikove pojedinačne izložbe u splitskom Sokolskom

domu (prije Hrvatskom Domu) od 8. travnja do 19. svibnja 1929., pretpostavljam tu godinu nastanka, izlaganja i kupovanja. Najvjerojatnije je prvi vlasnik bio Ante Tresić Pavičić, jer je njegova supruga Olga prodala sliku upravi Vile (poslije 22. siječnja 1958., za 80.000 dinara).

Interijer atelijera, 1938., ulje, papir, v. 59 cm, š. 73 cm; desno, dolje, kut: E. VI-DOVIĆ (520:SLT;1197)

Interijer atelijera, 1938., ulje i tempera, papir, v. 67,5 cm, š. 62,5 cm; desno, dolje, kut: E. VIDOVIĆ (520:SLT;1198)

Obje je slike umjetnik prodao upravi Vile 18. studenoga 1948. Ona s mjerama 59 i 73 cm kupljena je za 25.000 dinara, a ona druga (s nazivom Interijer) za 30.000 dinara. Najvjerojatnije su obje bile izložene na Drugoj prvomajskoj izložbi, u Salonu Galić (1.- 15. svibnja 1947.) s jednakim nazivom Interier (brojevi 62 i 63), jer su u katalogu i u računu naznačene kao slikane uljem. Vremensku odrednicu u godinu 1938. prihvaćam po procjeni Igora Zidića u katalogima iz godina 1971., 1982. i 1987., premda nije nemoguće pretpostaviti i slikanje u godinama bliže izložbi iz godine 1947.

Oltar svetoga Staša u splitskoj stolnoj crkvi, 1939., ulje, platno, v. 54 cm, š. 60,5 cm; lijevo, dolje, kut: E. VIDOVIĆ (520:SLT;1196)

Sliku je upravi Vile prodao slikar Krešimir Mateljan (oko 22. siječnja 1958. za 90.000 dinara). Vremensku odrednicu u godinu 1939. prihvaćam po procjeni Igora Zidića u katalogima iz godina 1971. i 1987., jer ne znam okolnosti Mateljanova vlasništva.

Vrč s kistovima, oko 1944., akvarel, papir, v. 19,5 cm, š. 23,5 cm; desno, dolje, kut: E. V. (520:SLT;1201)

Slika je bila 25. rujna 1950. procijenjena na novčanu vrijednost od 10.000 dinara, ali ime splitskoga vlasnika nije naznačeno. Vremensku odrednicu prihvaćam po procjeni Igora Zidića u katalogima iz godina 1971. i 1987.

Stara ura, 1945., ulje, karton, v. 48 cm, š. 58,5 cm; nepotpisano (520:SLT;1199)

Sliku je obitelj Vidović, vjerojatno sin Slavan, koji je vodio takve poslove, prodala upravi Vile (oko 22. siječnja 1958.) za 100.000 dinara. Vremensku odrednicu u godinu 1945. prihvaćam po procjeni Igora Zidića u katalogu iz godine 1987.

Stari Split, 1951., ulje, platno, v. 54,5 cm, š. 68 cm; desno, dolje, kut: E. Vidović (520:SLT;1202)

Slika je bila izložena na Sedmoj prvomajskoj izložbi u Domu kulture (1.- 15. svibnja 1952.; broj 46). Na stražnjoj je strani slike bilješka, vjerojatno sa izložbe: "Emanuel Vidović Stari Split Split - 1951 ulje E. Vidović 45.000". Sliku je obitelj Vidović prodala upravi Vile (oko 22. siječnja 1958.) za 100.000 dinara.

Ivo Vojvodić (Dubrovnik, 29. studenoga 1923.- Dubrovnik, 4. kolovoza 1994.)

Likovno školovanje: 1944.- 1953. Prva skupna izložba: Osmo revijalna izložba Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, Zagreb, Umjetnički paviljon, 28. stude-

noga - 31. prosinca 1953. Prva pojedinačna izložba: Zagreb, Salon likovnih umjetnika, 16.- 30. studenoga 1955. Prva pojedinačna izložba u Splitu: Galerija umjetnina, 1.- 15. kolovoza 1957.

Dubrovačka luka, 1954., ulje, platno, v. 52 cm, š. 67 cm; desno, dolje, kut: I. VOJVODIĆ (520:SLT;1203)

U vrijeme nastanka ove slike umjetnik živi u Zagrebu, ali boravi i u Dubrovniku. Vremensku odrednicu dao mi je slikar u razgovoru 15. listopada 1990. Slika je nedugo poslije nastanka bila stručno izabrana za izložbu, kako svjedoči bilješka na stražnjoj strani: "Likum, Zagreb Ivan Vojvodić Dubrovačka luka 50.000 dinara žirirano 11. trav. 1955". Izložena je i prodana na izložbi Pokretna izložba likovnih umjetnika, u Sekretarijatu za privredu Narodne Republike Hrvatske, od 14. do 24. travnja 1955. Nema podataka kada je primljena u Vilu, ali je ubrojena u popis iz vremena prije siječnja 1958.

Antun Zupa (Split, 17. listopada 1897.- Split, 19. travnja 1969.)

Slikar je prezime u prvim desetljećima rada pisao: Zuppa, vjerojatno oponašajući stari, talijanski pravopis. Likovno školovanje: 1922.- 1925., 1927. i 1929.- 1931. Prva skupna izložba prije školovanja i prva u Splitu: Izložba jugoslavenskih umjetnika iz Dalmacije, Velika Realka, 27. ožujka - 15. svibnja 1919. Prva skupna izložba poslije školovanja: Prva izložba Udruženja likovnih umjetnika, Beograd, Inženjerski dom, 23. svibnja - 6. lipnja 1937. Prva pojedinačna izložba: Split, Salon Galić, 25. travnja - 5. svibnja 1931.

Split, 1941., akvarel, papir, v. 33 cm, š. 43 cm; lijevo, dolje, kut: A. Zuppa 41 (520:SLT;1204)

U vrijeme slikanja ove slike umjetnik živi u Splitu (ponovno od 1931.). Slika je kupljena za Vilu 18. studenoga 1948. za 8.000 dinara (bilješka na stražnjoj strani upućuje na neku prijašnju cijenu od 4.000 dinara).

Neprepoznati slikar

U prijedlogu uređenja prostora (za blagovaonicu četvrte kuće) napisano je: "nad komodom lijeve strane staviti eventualno sliku Maesa: Obitelj (Zagreb)". Možda je ta slika doista prenesena iz Zagreba u Vilu, ako je to sadašnja slika Orion i Dijana (Orion pred smrt). Ovaj podatak predlažem samo za razmišljanje je li ovu sliku naslikao Nicolaes Maes (Dordrecht, 1634. - Amsterdam, 1693.). Njemu su u hrvatskim muzejima pripisane dvije slike: Djevojka u vrtu (Strossmayerova galerija starih majstora Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, 295, kupljena 1929. u Beču iz berlinske zbirke Henriette von Klarwill; slika je potpisana, ali je potpis premazan (podatak iz 1988.) i Stara prelja (Muzej Mimara, 1569 (ATM 742), dar Ante i Wiltrud Topić Mimara).

Orion i Dijana (Orion pred smrt), ulje, platno, v. 133,5 cm, š. 166,5 cm; nepotpisano (520:SLT;1206)

Neprepoznati slikar

U prijedlogu uređenja prostora (za spavaonicu na prvom katu središnje zgrade) napisano je: "Talijska škola razdoblja baroka: Lukrecija", a u zapisniku o restauriranju od 4. prosinca 1961.: "Sliku 'Lukrecija', bolonjske škole sedamnaestog stoljeća treba kitirati i retuširati, te ispucane dijelove ulijepiti voštanom masom".

Lukrecijino samoubojstvo, ulje, platno, v. 98 cm, š. 74 cm; nepotpisano (520:SLT;1208)

U popisu s podacima o smještaju umjetnina, koji je pisan prije kupovanja u vremenu oko 22. siječnja 1958., ova je slika označena kao kupljena.

Neprepoznati slikar

U prijedlogu uređenja prostora (za spavaonicu na prvom katu središnje zgrade) napisano je: "Francuska škola devetnaestoga stoljeća (?)".

Svirač harfe, ulje, platno, v. 46,5 cm, š. 30 cm; nepotpisano (520:SLT;1207)

Slika je kupljena u Ante Tresića Pavičića 19. svibnja 1949. za 30.000 dinara.

* * *

Nije još proučena povijest političkih događaja kojima je od godine 1948. do nedavno Vila bila prostorno okruženje. I to može biti zanimljiva povijest kakvu imaju mnoge starije građevine. Ovaj je rad pokazao povijest zbirke umjetnina što je do godine 1990. bila u Vili dio onodobnoga prostornoga okruženja. I umjetnine su bile dio političke povijesti, pa kada takva proučavanja pokažu umjetnine u drugim prostorima, ove, sada proučene, bit će sastavnica jedne veće cjeline koja će posvjedočiti život umjetnine ne samo u povijesti umjetnosti nego i u općoj hrvatskoj povijesti.

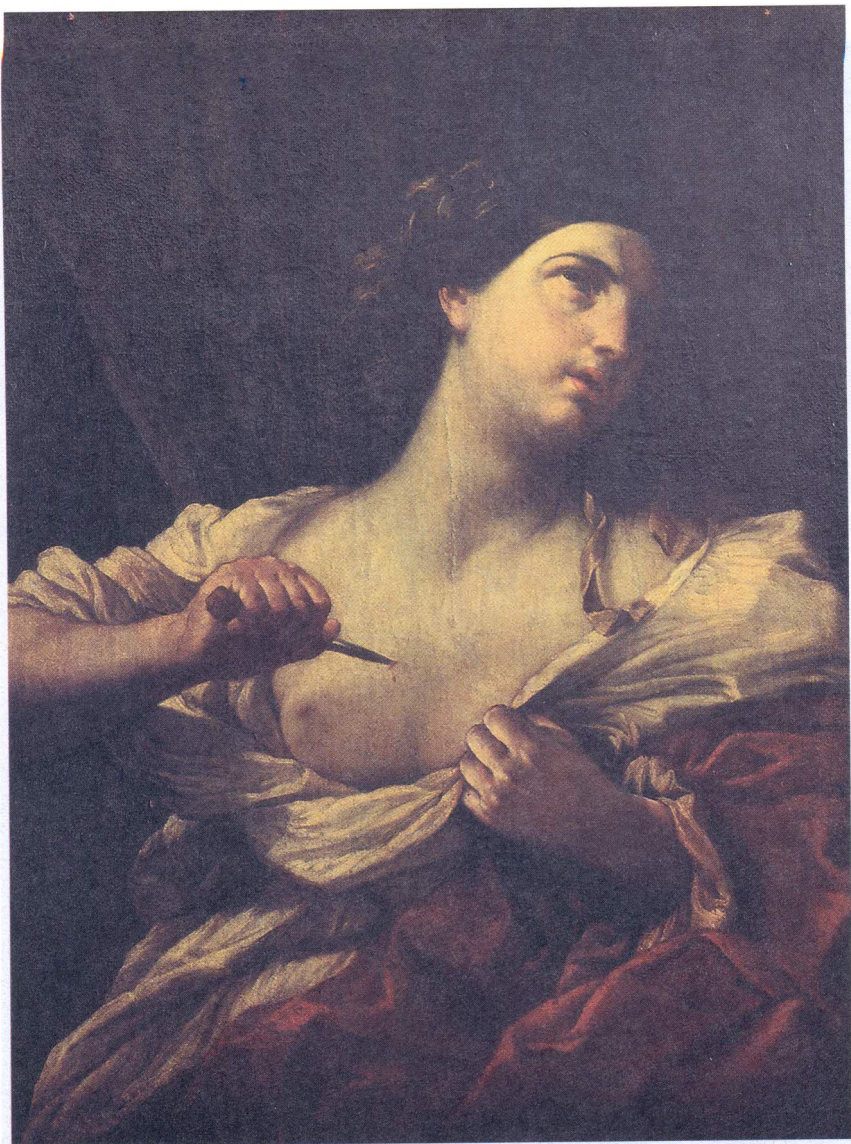
LE OPERE D'ARTE NELLA VILLA DALMAZIA A SPALATO

Riassunto

L'autore descrive la formazione della collezione di dipinti e sculture che dal 1948 al 1990 si trovava a Spalato, nella Villa Dalmazia, complesso architettonico di proprietà della Repubblica, destinato agli affari di Stato. La collezione nel 1990 contava centoventidue opere che sono state suddivise tra la Galleria d'Arte a Spalato (108), il Protocollo della Repubblica (12) e la Galleria d'arte Branislav Dešković a Bol - isola di Brač (2). Tra queste opere solo quattro sono di maestri stranieri, mentre le rimanenti sono creazioni di pittori e scultori croati del periodo compreso tra il 1890 e il 1960. L'autore riporta l'inventario delle opere d'arte con le notizie sugli artisti.

Nepoznati slikar: Orion i Dijana

Nepoznati slikar, Lukrecijino samoubojstvo